

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

לפני כבוד השופט יאיר דלוגין

התובע: דורון בן שמעון

נגד

הנתבעים: 1. ענת קליינמן
2. בנימין בשן
3. יום טוב תמיר
ע"י עו"ד גיא בר

פסק דין

לפני שתי תביעות, אחת בסך 158,000 ₪ והשנייה בסך 275,000 ₪, שהגיש התובע, שהדיון בהן אוחד ושעניינן לשון הרע שפורסמה נגד התובע בקבוצות ווצאפ בהן היה חבר ובהן היו הנתבעים בזמנים הרלוונטיים, מנהלי הקבוצות.

בשתי התביעות עותר התובע לחייב את הנתבעים לשלם לו פיצוי סטטוטורי בגין לשון הרע שפרסם עליו בקבוצות הנ"ל אדם אחר שהיה חבר בקבוצות וזאת משלא שהו לבקשותיו של התובע למנוע את הפרסומים ולהסיר אותם, בתוקף תפקידם ואחריותם כמנהלי הקבוצות.

רקע

1. הרקע להגשת התביעות הוא דברים קשים שנכתבו והוטחו בתובע במסגרת קבוצות ווצאפ של לוחמי גדוד 9 של חיל השריון, שלחמו במלחמת יום כיפור.
2. האמירות הוטחו בתובע על ידי אחד מחברי קבוצת הווצאפ, שהיה במלחמה אחד מחברי צוות הטנק בו שימש התובע כנהג.
3. מטיח האמירות הנ"ל ייקרא להלן: "המפרסם", כדי להגן על המפרסם, נוכח העובדה שאינו בעל דין בתיק וגם לא שימש כעד ובהינתן שפרטים שיצוינו ונדרשים לפסק הדין, היו פוגעים בצנעת הפרט שלו, לו שמו היה מפורסם.
4. התובע מנגד, אשר גם ביחס אליו מחייב פסק הדין לציין פרטים שפוגעים בצנעת הפרט שלו, לא ביקש להחסות את שמו ולאחר שבית המשפט אף בדק עמו למען הזהירות אם הוא מבקש חיסיון כאמור, השיב כי היפוכו של דבר הוא רצונו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

5. הרקע לאמירות של המפרסם, היה קרב שהתנהל ביום הראשון של המלחמה, במוצב אורקל של צה"ל, שהיה המוצב הצפוני ביותר של צה"ל לאורך תעלת סואץ.
6. לטענת המפרסם, התובע הפקיר אותו ונסוג לאחר בלעדיו, וזאת לאחר שהמפרסם ירד מהטנק להזעיק רופא עבור מפקד הטנק שנפגע, ובכך גם גרם התובע לטענת המפרסם לכך שהמפרסם נשבה בשבי המצרי, בהינתן שהמוצב כבר היה מלא בחיילים מצריים.
7. התובע מנגד טוען כי לא ידע כלל שהמפרסם ירד מהטנק וגילה זאת הרבה לאחר מכן ולאחר שכבר נסוג לאחר וחבר לכוחות ישראלים נוספים וזאת לאחר שלחם בגבורה ונלחם באש התופת שספגו הכוחות של צה"ל באותו הקרב מהצבא המצרי.
8. המקרה תואר בתצהירו של התובע, יום טוב תמיר, מפקד הגדוד בזמנו (להלן: "תמיר"), שכתב בהקשר זה כך (בציטוט המובא להלן, שמו של המפרסם, שנרשם על ידי תמיר, הוחלף במילה "המפרסם" וכך יעשה גם בהמשך פסק הדין ביחס לציטוטים נוספים ובכלל):

"5. בתחקירים שערכתי לאחר מכן ובמשך השנים, התברר מהעדויות שהתובע היה נהג בטנק בו לחם גם המפרסם, ביום הראשון למלחמה, התובע והמפרסם הגיעו לפתחו של מוצב אורקל, אז המפרסם ירד להזעיק רופא עבור מפקד הטנק שנפצע. המפרסם נכנס למוצב, מבלי שידע שבמוצב כבר נמצאים חיילים מצריים.

6. המפרסם שרד במשך יממה שלמה, עד שנפל בשבי יחד עם כל חיילי המוצב לרבות רופא מוצב אורקל.

7. לימים המפרסם טען שהתובע ברח ונטש אותו ואילו התובע טען שהמפרסם ברח למוצב ונטש את הטנק. בעניין זה אני לא יכול להכריע מי צודק ובחירתי לגבות את שניהם".
9. התובע הביא בתביעה תיאור מפורט יותר של תמיר את הקרב, שתואר בספרו של תמיר "מעגלים נסגרים בלונדון", כמפורט להלן: "דורון, הנהג בטנק של שפרינגר המשיך בדהרה, עבר כמה מחרוזות מוקשים ואת מארבי המצריים והגיע לאורקל. דורון הנהג הגיע עם הטנק עד לחצר החיצונית באורקל, כשאש עולה ברשת ההסוואה שעל הצריח. ערמן שמבחין בטנק הבוער קופץ מהטנק וכיבה את האש שאחזה בדורון שעובר להיות איש צוות חמישי בטנק של מולדובן... עוד אנחנו מדברים, מגיע טנק בדהרה, שחור מפויח וכולו מצולק מהפגזה. יום טוב שואל "מאורקל? דורון שקפץ מהטנק משיב. אבל עד כמה שאני זוכר, אתה הנהג של שמעון שפרינגר, מה אתו? דורון משפיל עיניו שמעון איננו ואיפה המט"ק מולדובן? הוא נפגע ועף בדרך, אני תפסתי פיקוד. מה עם המחלקה של רוט? איציק נהרג וערמן תפס פיקוד".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

10. התובע טוען כי הסיפור שסופר לעיל זה לגבי הטנק השני שבו לחם התובע כאיש צוות חמישי. לטענת התובע, הסיפור שתמיר מספר בתמציתיות, לא מאיר את הכאוס והפחד שהמפקד נפגע ואנשי הצריח נמצאים בבועה וטנק בוער, ומלא עשן, שהתובע הוביל כמה מאות מטר לכוחותינו כי מסביב היו חיילים מצרים. הוא גם לא מאיר לטענת התובע את הכאוס שהמפקד בטנק השני נהרג, והרגע המצמרר, שבו התותחן (בטנק השני) נפגע והחליק מעמדת המפקד חזרה לכיסא התותחן, מוצף בדם ועין שלו תלויה כחוט השערה, מתנדנדת כמו מטולטלת של שעון אורלוגין. פחד משתק.

11. למרות זאת, מתוך אחריות לצוות, התובע לטענתו עלה לעמדת המפקד וכמו "בטנק הרפאים" הראשון, היה למפקד הטנק, למרות שהוא היה בסך הכול נהג טנק. התובע טוען כי חשוב להדגיש, כי למעט התובע, אף חייל ישראלי לא הוביל טנק בוער ומלא עשן, כמה מאות מטרים לכוחותינו. אף חייל לא תפקד כמפקד טנק בשני טנקים שונים למרות שהיה רק נהג טנק.

12. התובע טוען כי לא בכדי טרח תמיר לציין: "דורון לחם בגבורה ועל כך גם כתבתי בספרי" ועם זאת טוען כי הקרב שלו, הוא לא מושא התביעה. הוא מובא רק כדי להאיר את הקרב המטורף שחוה ושבשן ניסה לזהם.

13. התובע טוען כי המלחמה מהווה נדבך משמעותי בחייו וכי בימים אלה הוא כותב ספר ששמו "גחלים לוחשות", על מלחמתו והקרב ההרואי של פלוגה ל'. התובע טוען כי לאורך השנים הוא התראיין בערוצי תקשורת שונים, בהם הוא הביא את הקרב שלו ושל פלוגה ל': א. טנק הרפאים בתחילת מלחמת יום הכיפורים ב. דורון בן-שמעון, נהג טנק/מט"ק, גדוד 9, חטיבה 14, מלחמת יום הכיפורים ג. מיוחדת למלחמת יום הכיפורים.

14. האמירות שפרסם המפרסם בקבוצות, האשימו אפוא את התובע בהפקרת המפרסם בקרב ובכך שהפקרה זו גרמה כאמור לכך שהמפרסם נשבה בשבי המצרי למשך שנים ארוכות. המפרסם גם גידף וקילל את התובע במסגרת פרסומיו, כפי שעוד יפורט.

15. התביעות הן כאמור נגד הנתבעים, מנהלי קבוצות הווצאפ של הגדוד, אשר לטענת התובע לא שהו לפנייתו לגרום למפרסם להפסיק ולפרסם את הפרסומים מושא התביעה, לא על ידי מתן התראות בקבוצה ולא על ידי הוצאתו של המפרסם מהקבוצה ולא בכל דרך אחרת.

16. התובע מסביר את אי הגשת התביעה גם נגד המפרסם, בכך שהוא חס עליו וזאת בהיתן המצב הנפשי הקשה בו שרוי המפרסם מאז ששוחרר מהשבי ועד היום וגם נוכח דבריהם של תמיר ושל רופא הגדוד דאז, פרופ' דוד עזרא (כיום יו"ר ועדות פוסט טראומה במשרד הביטחון), שלפיהם המפרסם עלול להתאבד אם התובע יגיש נגדו את התביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

17. התובע מעיד גם על עצמו כמי שהוכר כנכה פוסט טראומה לצמיתות וטוען כי ההכרה הנ"ל ניתנה בעקבות פרסום הפרסומים מושא התביעה שפרסם עליו המפרסם ואשר גרמו לו לסימפטומים קשים של הפוסט טראומה ממנו סבל וסובל בעקבות המלחמה.

18. בעניין זה מצרף התובע כנספח 1 לתביעה נגד תמיר, צילום של האבחנה שנעשתה לו על ידי פסיכיאטר של משרד הביטחון, כמפורט להלן: **"סיכום ואבחנה: בן 68, גרוש ואב לשני ילדים, סב לשניים, מתגורר בגפו ביפה, מדריך תיירים במקצועו. על בסיס הערכות, סובל מ-COMBAT PTSD המיוחס לאירועים אותם עבר בזמן שירותו הצבאי בשנת 1973, כאשר השתתף במלחמת יום הכיפורים. על פי הערכותינו הקליניות, המוערך סובל מ-PTSD Combat שהוא LATE ONSET, ובו מרכיבים דיסוציאטיביים (לציין הסתמנות בעוצמה מתונה ביותר שהתפתחה לאחר המלחמה אך לא גררה פגיעה תפקודית או צורך בהתערבות ברה"נ, והחמרה במצבו בשנת 2021 לאחר מפגש של היחידה בה שירת והאשמות נגדו על כך שנטש את חברו בשדה הקרב)".**

19. התובע גם צירף תצהיר עדות ראשית של הפסיכולוג טל מוזס, שטיפל בתובע במשך 50 מפגשים מיום 29.11.22 ועד 7.1.24 ואבחן אצלו הפרעה פוסט טראומטית מסוג LATE ONSET, כמפורט בתצהיר מוזס.

20. נוכח העוול הקשה שלדעת התובע נגרם לו עקב פרסומי המפרסם ועקב כך שאלה לא הופסקו בשל המחדלים של הנתבעים, הגיש התובע כאמור שתי תביעות נפרדות, המוכרעות כעת בפסק דיני זה.

21. בת.א. 49461-12-23 תבע התובע פיצוי של 158,000 ₪ מתמיר, שהיה כאמור מפקד הגדוד בזמן המלחמה ואשר אף זכה בעיטור המופת במסגרת המלחמה ואשר החל מחודש מאי 2023, פתח וניהל קבוצת ווצאפ שהקים לקראת מפגש 50 שנה למלחמת יום כיפור (להלן: **"קב' מפגש 50"**), בה היו חברים לוחמי הגדוד ומשפחותיהם. בתביעה זו תובע התובע בגין 15 פרסומים של המפרסם בקבוצה שתמיר ניהל אשר פורסמו בתקופה ____.

22. בת.א. 56979-11-23 תבע התובע 275,000 ₪, מתוכם 240,000 ₪ מאת הנתבע 1, בני בשן (להלן: **"בשן"**) ו-35,000 ₪ מאת הנתבעת 2, ענת קליינמן (להלן: **"קליינמן"**). בשן היה חייל בפלוגה כ' של הגדוד, בעוד התובע היה חייל בפלוגה ל'. קליינמן הנה רעייתו של לוחם אחר בגדוד.

23. בשן וקליינמן הקימו יחד לפני שנים רבות וניהלו, את קבוצת הווצאפ "גדוד 9 לעולמים" (להלן: **"קב' גדוד 9"**), בו היו חברים לוחמי הגדוד ומשפחותיהם. ביום 2.1.22 הפסיקה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

קליינמן לנהל את הקבוצה הנ"ל ובשן המשיך לנהל אותה בגפו, עד שהפסיק גם הוא להיות מנהל של הקבוצה וזאת כחודש לאחר מכן.

24. קבוצת ווצאפ נוספת בה פרסם המפרסם פרסומים נגד התובע, הנה קבוצת "שביל ישראל" גדוד 9 לעולמים" (להלן: "קב' השביל"), אותה ניהל בשן בגפו עד 18.6.22.

25. התובע תובע את קליינמן בגין 7 פרסומים שנעשו בקבוצת גדוד 9, בתקופה 6.11.21 עד 21.1.22, בעת שהיא ניהלה את הקבוצה. התובע תובע את בשן בגין פרסום אחד מיום 3.1.22 בקב' גדוד 9 עת הוא ניהל אותה במקום קליינמן, בגין פרסום אחד מיום 26.3.22 בקב' השביל וכן בגין שמונה פרסומים נוספים של המפרסם בקב' השביל שנעשו בתקופה 15.6.22 עד 17.6.22.

26. להלן תפורט השתלשלות העניינים הכרונולוגית של הפרסומים ושל אירועים אחרים הרלוונטיים לתביעה, לרבות כמובן פירוט תוכן הפרסומים מושא התביעה, כפי שטוען התובע כי נעשו.

27. כאן המקום לציין כי לגבי חלק מהפרסומים, צירף התובע לכתבי התביעה שלו ובעיקר לתצהיר העדות הראשית שלו, צילומי מסך מקבוצות הווצאפ של מסרונים הווצאפ של המפרסם ולגבי חלקם האחר, צירף רק שחזור שהוא עשה לגבי תוכן הפרסומים.

פרסומים 1 – 7 בק' גדוד 9 ואירועים רלוונטיים אחרים בתקופת הניהול של קליינמן 6.11.21 –

2.1.22

28. ביום 6.11.21 כתב המפרסם בק' גדוד 9 את הדברים הבאים (להלן: "פרסום 1"): "אני מכיר היטב את דורון בן שמעון, הוא חרא גדול !!! בתחילת המלחמה לאחר שחיסלנו את המארבים בצידי הדרך תוך כדי נסיעה לכיוון מעוז אורקל, במארב השישי שנתקלנו בו תוך כדי נסיעה בזמן שמפקד הטנק שלנו המ"מ שמעון שפרינגר ואני יורים עם המקלעים על המארבים, המפקד שמעון שפרינגר ז"ל נפצע אנושות מירי המצרים ונפל לי בידיים שותת דם, ... בכניסה למעוז חטפנו פגיעה בטנק והטנק התחיל לבעור, הרגליים שלי בערו והיינו כמאה מטר מהתאגיד, קיבלתי החלטה לרוץ תחת אש תופת כשיורים עליי משני הכיוונים לעבר התאגיד בכדי להזעיק רופא עבור המפקד שלנו, באותו הזמן בן שמעון המנובל נטש אותנו ואת כל לוחמי המעוז שהיינו אמורים להציל ונס על נפשו".

29. כתוצאה מכך טוען התובע כי פנה ביום 7.11.21 אל בשן וביקש ממנו לעצור את פרסומי המפרסם וכך כתב לו: "קבלתי משני אנשים את המסר שכתב המפרסם. לאור מצבו, אני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

מעדיף שלא לענות לו. מצד שני אני מצפה שתמחק את דברי ההבל של אדם חולה בתוך עצמו".

30. לטענת התובע, המסר נשלח לבשן בלבד, כי היה ברור לכול, שהוא האיש שעל פיו יישק דבר בקבוצה, אולם בשן בחר להתעלם מדבריו ואפשר למפרסם לפגוע בתובע שוב ושוב.

31. ביום 17.11.21 פרסם המפרסם פרסום נוסף (להלן: "פרסום 2"), כמפורט להלן: "שהרשע הזה דורון בן שמעון הוא פושע מלחמה !!! הוא הפקיר אותי לנפשי במעוז אורקל וברח מהמעוז עם הטנק שלנו בכדי להציל רק את עורו שלו".

32. במועד לא ידוע פרסם המפרסם פרסום נוסף (להלן: "פרסום 3") כמפורט להלן: "במעשהו הנפשע הזה הרשע הזה דורון בן שמעון גרם לכך שחיי עברו טלטלה קשה ביותר ... !!! הרשע הזה דורון בן שמעון צריך לעמוד לדין כפושע מלחמה !!!".

33. ביום 26.12.21 פרסם המפרסם את הפרסום הבא (להלן: "פרסום 4"): "דורון בן שמעון אתה בן אלף זונות !!! ... חלאה סרוחה שכמותך !!! ...".

34. ביום 27.12.21 פרסם התובע בקב'גדוד 9 הודעה שחלק ממנה צורפה בצילום מסך לתצהירו כמפורט להלן: "הפורום שכאן (והמפגשים של הגדוד) לא נועדו לסוג אלימות מילולית מטורפת שכזו? זה לא לכבודה של הקבוצה ועוד יותר לזיכרון של הגדוד גם בהתחשב במצבו של המפרסם. הסיפור הזה היה חייב להיפסק עוד אחרי ההשתלחות בפעם הראשונה (שלא הייתי נוכח בפורום) ולצערי מנהלי הפורום בחוסר שיקול דעת, נתנו לדברים להימשך, בעצם עודדו את המפרסם להמשיך ולהשתלח בי. המפרסם מצבו ידוע והוא לא מסתיר את זה, אבל אני לא שק חבטות של אף אחד ואני לא מוכן שהשיח האלים והמבזה הזה ימשך, עד כאן! הערה נוספת שראוי להביא לנוכח הנסיבות לא הייתי בפורום תקופה ארוכה בעיקר כי לא אהבתי את מסע הרדיפה".

35. לטענת התובע, שבע דקות לאחר שכתב את הדברים הנ"ל, קליינמן זרקה אותו מהקבוצה ודווקא את המפרסם השאירה בקבוצה, כאשר האחרון ממשיך להכפיש אותו.

36. במועד לא ידוע פרסם המפרסם את הפרסום הבא (להלן: "פרסום 5"): "אתה פושע מלחמה!!! בגללך נאלצתי להילחם במעוז אורקל לחימה קשה וכמעט בלתי אפשרית... אתה כפושע מלחמה שצריך לעמוד לדין על המעשה החמור מאוד בזה שלך!!!".

37. לאחר מכן פרסם המפרסם את הפרסום הבא (להלן: "פרסום 6"): "דורון בן שמעון אתה פשוט חתרן בלתי נלאה מהדרגה השפלה ביותר!"; "אני שוב חוזר ואומר קבל עם ועדה ומפורשות שהרשע דורון בן שמעון הוא פושע מלחמה!!! הוא הפקיר אותי לנפשי במעוז

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

אורקל וברח מהמעוז עם הטנק שלנו בכדי להציל רק את עורו שלו, במעשהו הנפשע הזה הרשע הזה דורון בן שמעון גרם לכך שחיי עברו טלטלה קשה ביותר ועקב כך למעשה חיי נגזלו בייסורים קשים ביותר!!! הרשע הזה דורון בן שמעון צריך לעמוד לדין כפושה מלחמה!!!".

38. במועד לא ידוע פרסם המפרסם את הפרסום הבא (להלן: "פרסום 7"): "וגם עקב מעשה נפשע זה של נהג הטנק... נגזר עליו להילחם לחימה קשה ונוראה ביותר... האם זה לא פשע מלחמה?".

פרסום 8 בקב' גדוד 9 מיום 3.1.22 ופרסומים 10 – 17 בקב' השביל בתקופה 26.3.22 – 17.6.22
בתקופת הניהול של בשן ואירועים רלוונטיים אחרים בתקופה זו

39. התובע טוען כי ביום 2.1.22 עזבה קליינמן את הניהול של קב' גדוד 9 ובשן לקח על עצמו את ניהולה באופן בלעדי.

40. ביום 3.1.22 פרסם המפרסם פרסום נוסף (להלן: "פרסום 8") שלגביו הביא ראיה באמצעות מה שנראה כצילום של מסמך יבוא ההודעות מהאפליקציה: "3.1.2022, 16:45 - (כאן רשום בצילום שהביא התובע מספר הטלפון של המפרסם שיש לחסותו - י.ד.) החזיר בר הזה שהוא גם חלאה והמיץ של הזבל האנושי עלי אדמות שעקב מעשהו הנפשע והחמור מאוד במלחמת יום כיפור גרם לכך שמאז חיי נהרסו לחלוטין אני מציע לו שיקח את האופנוע שלו שאיתו הוא חצה את כל אירופה, עשה חיים משוגעים, ראה עולם והקים משפחה וכעת הוא עם ילדים ונכדים ולמעשה מאז המלחמה ועד היום במשך 48 שנים הוא חיי חיים מלאים עם הרבה נחת, בזמן שבמקביל לכל זאת בכל 48 השנים האלה עקב מעשהו הנפשע והחמור מאוד במלחמה כלפיי הרי שבגלל החזיר בר הזה אני הפסדתי את החיים עם סבל בל יתואר ובייסורים קשים עד מאוד עד היום הזה ועד הרגע הזה שאני כותב את המילים האלה. על כן אני מציע לו שיקח את האופנוע שלו שאיתו הוא חצה את כל אירופה בזמן שאני סבלתי מאוד ויסע עם האופנוע שלו כמה שיותר רחוק בכדי שלא יראו את הפרצוף שלו. החלאה הזה לא ראוי להיות עמנו בגדוד שלנו. מקומו לא איתנו".

41. במהלך המשפט צירף התובע כראיה נוספת, שהתרתי את הגשתה, צילום מסך של פרסום זה מקבוצת הווצאפ, אם כי גם הראיה הראשונה שהביא לפרסום, כמפורט לעיל, נראית כצילום מסך של יבוא של ההודעה מתוך האפליקציה, כפי שהתובע עצמו טוען כי הנה.

42. מכל מקום, צילום המסך מעיד כי המפרסם כתב את הדברים הבאים: "החזיר בר הזה שהוא גם חלאה של הזבל האנושי עלי אדמות שעקב מעשהו הנפשע החמור מאוד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

במלחמת יום כיפור גרם לכך שמאז חיי נהרסו לחלוטין, אני מציע לו שיקח את האופנוע שלו שאיתו הוא חצה את כל אירופה, עשה חיים משוגעים,..." (צילום המסך קטוע ומראה רק את הקטע הנ"ל שצוטט, אולם רואים בצילום המסך שיש המשך).

43. לטענת התובע, בתאריך 26.3.22 כתב תמיר מסר קצר בשתי הקבוצות של הגדוד לקראת השקת ספרו, כמפורט להלן: "חברות וחברים יקרים. לפני השקת ספרי הנוגע כמובן גם בגדוד תשע. חובתי כמפקד הגדוד אז ולעולמים להבהיר ... חברנו דורון בן שמעון נפגע מאוד ממה שנכתב כאן בגינו. דורון לחם בגבורה ועל כך גם כתבתי בספרי. ועל כך הוא ראוי לכל שבח. בשם כל הקבוצה אני מרשה לעצמי להתנצל בפני דורון מעל במה זו להתראות ביום שני".

44. לטענת התובע, גם המסר הנ"ל של תמיר לא עצר את בשן מלאפשר למפרסם להתעלל בתובע, בדמות משפט שדה שטני.

45. ביום 26.3.22 פורסם מסר נוסף על ידי המפרסם (להלן: "פרסום 9"): "יום טוב יקר! שבוע טוב 'כאדם וכמג"ד יקר שלנו במלחמת יום כיפור, אני מעריך ומכבד אותך מאוד! מברך אותך על השקת הספר החדש שלך ביום שני, יישר כוח לך ובהצלחה רבה! צר לי שאני צריך לערב שמחה בעצב. אנא ממך, אמור לי על מה ולמה וכיצד אתה מגדיר את דורון בן שמעון גיבור מלחמה? מה הוא עשה במלחמת יום כיפור? האם הוא ירה ירייה אחת? האם הוא הרג חייל אויב אחד? דורון בן שמעון הוא ההפך הגמור מגיבור! דורון בן שמעון נטש אותי והפקיר אותי לנפשי להילחם לבד לחימה קשה ואיומה ביותר במעוז אורקל במשך שלושה ימים עד שנתפסתי ע"י חיילי הקומנדו המצרי בסיטואציה קשה ואיומה מאוד ועם נשק קלצ'ניקוב שלהם ומחסניות שלהם לאחר שהרגתי מהם עשרות חיילי אויב מטווחים קצרים ביותר. דורון בן שמעון ברח עם הטנק שלנו רק בכדי להציל את עורו במעוז אורקל בו בזמן שאני המפרסם הטען קשר של הטנק שלנו רץ תחת אש תופת ואש להבירות של חיילים מצרים בכדי להזעיק את רופא המעוז עבור מפקד הטנק שלנו שמעון שפיריגר ז"ל הפצוע קשה מאוד. הנטישה הזו וההפקרה הזו שלי במעוז אורקל והלחימה הקשה והאיומה שלי שם במעוז ולאחר מכן תקופת השבי המצרי הרסו לי את החיים לחלוטין !!! דורון בן שמעון צריך לעמוד למשפט צבאי על כך שהוא נטש אותי והפקיר אותי לנפשי וברח עם הטנק שלנו משם רק בכדי להציל את עורו. לעולם לא אסלח לו על זה ולעולם לא אשכח לו את זה!!!".

46. בשלב זה הגיש התובע נגד בשן וקליינמן תביעה בגין אחריותם לדברים שפרסם המפרסם. את בשן תבע על 140,000 ₪ ואת קליינמן על 70,000 ₪. התביעה הוגשה ביום 25.4.22.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

במסגרת תיק 42918-04-22. בעוד התביעה מתנהלת, פרסם המפרסם פרסומים נוספים כפי שיפורט להלן ובשן לא מצא לנכון לפעול בנושא גם בשלב זה.

47. ביום 15.6.22 פרסם המפרסם מסר נוסף (להלן: "פרסום 10"): "אני לא סגרתי ולא אסגור לעולם את הנושא הכאוב הזה, עקב המעשה הנפשע של דורון בן שמעון חיי נגזלו בייסורים קשים ביותר. יום טוב יקר! כאן מדובר על הרס חיים של חייל שלך ע"י חיל אחר שלך. תנסה לעמוד במקום שלי בחיים ולחוש את מה שאני חש עקב התנהגות נפשעת של דורון בן שמעון בשדה הקרב !!! מדובר כאן בחייל שלך פושע שבהתנהגותו הנפשעת בשדה הקרב הרס את החיים שלי לחלוטין".

48. ביום 15.6.22 פרסם המפרסם מסר נוסף (להלן: "פרסום 11"): "דורון בן שמעון כמה עלוב וטיפש אתה.... אתה צריך לבקש אלף סליחות על כך שנטשת והפקרת אותי במעוז אורקל וברחת עם הטנק שלנו רק בכדי להציל את נפשך בזמן שאני רץ תחת אש תופת ואש להביוורים בכדי להזעיק את הרופא עבור המפקד הפצוע קשה שלנו שמעון שפרינגר ז"ל. דורון בן שמעון אתה פושע מלחמה !!! במעשה זה שאתה נטשת אותי והפקרת אותי לנפשי גרמת לכל שאני אכלתי את כל החרא במעוז אורקל הארור וגם את כל החרא של השבי המצרי. אתה חייב לעמוד לדין כפושע מלחמה!!!".

49. ביום 15.6.22 פרסם המפרסם מסר נוסף (להלן: "פרסום 12"): "דורון בן שמעון אתה ילד מגודל זב חוטם טיפש שפל ועלוב נפש, אתה כעת מתפתל כמו נחש במלכודת ומנסה לחמוק מהאמת העגומה על כך שאתה פושע מלחמה ארור שנטש והפקיר לנפשו במעוז אורקל את המפרסם איש צוות הטנק שלך בו בזמן שהמפרסם רץ תחת אש תופת ואש להביוורים של החיילים המצרים בכדי להזעיק את רופא המעוז בכדי שהרופא יטפל במפקדנו הפצוע קשה מאוד שמעון שפרינגר ז"ל, ובו בזמן אתה מיהרת לברוח מהר עם הטנק שלנו רק בכדי להציל את עורך, מעשה חמור זה הוא פשע מלחמה מהדרגה הגבוה ביותר, אתה פושע מלחמה ואני אעשה הכל בכדי שאתה תעמוד לדין כפושע מלחמה. אני וכל גדוד 9 מתביישים בכך שהיה בקרבנו חייל שלומיאלני מבוהל כמוך שפל ועלוב נפש, אתה בוש גדולה עבור גדוד 9 המפואר. שימך מבייש את הגדוד המפואר שלנו. אנו חיילי הגדוד חייבים להקיא אותך מאיתנו מהר ככל האפשר".

50. ביום 15.6.22 פרסם המפרסם מסר נוסף (להלן: "פרסום 13"): "תשובתי זו לחבר נכבד א) אסור לשפוט אדם או מעשה של אדם, אם לא היינו כמוהו בסיטואציה דומה. ב) דורון בן שמעון היצור השפל ועלוב הנפש הזה במעשהו זה כשהוא נטש אותי והפקיר אותי לנפשי במעוז אורקל וברח מהר עם הטנק שלנו רק בכדי להציל את עורו שלו בזמן שאני רץ תחת אש תופת ואש להביוורים של חיילים מצרים בכדי להזעיק את רופא רמעוז עבור מפקדנו הפצוע קשה מאוד שמעון שפרינגר ז"ל, בכך הוא גרם לי לאכול את כל החרא של מעוז

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

אורקל בלחימה קשה ונוראה לחימת גרילה של שלושה ימים קשים ביותר בהיתקלויות אש מטוחים קצרים מאוד כנגד חיילי הקומנדו המצרי עד שביום השלישי ללחימה נתפסתי ע"י חיילי הקומנדו המצרי בסיטואציה קשה ונוראה ביותר ומשם לאחר ויכוח ביניהם אם להוציא אותי להורג או לא, נלקחתי לשבי וגם בשבי המצרי אכלתי לא מעט חרא. במעשהו זה של דורון בן שמעון הפושע מלחמה, השפל והעלוב נפש הוא הרס ושיבש לי את החיים לחלוטין. מאז ועד היום הזה במשך 48 שנה אני סובל קשות עקב מעשהו הנפשע של דורון בן שמעון השפל עלוב הנפש הפושע מלחמה הזה!!!".

51. ביום 15.6.22 פרסם המפרסם מסר נוסף (להלן: "פרסום 14"): "חבר נכבד, תירגע ותבין דבר אחד חשוב מאוד, במעשו הנפשע דורון בן שמעון גזל ממני עד היום הזה 48 שנים מהחיים. אז מציע לך שאל תדון את חבריך עד שתגיע למקומו. אנשים חכמים יודעים גם מתי לא להגיב על דבר שהוא לו מתוך הכאב שלהם".

52. ביום 15.6.22 פרסם המפרסם מסר נוסף (להלן: "פרסום 15"): "צר לי שאני נאלץ בעל כורחי להגיב שוב. אני עומד אחרי כל מילה ופסיק ממה שכתבתי על שהתרחש במעוז אורקל. הן על כך שדורון בן שמעון פושע המלחמה נטש והפקיר אותי שם לנפשי וברח עם הטנק שלנו רק בכדי להציל את עורו והן על כך שבגלל הנטישה והפקרה הזו של דורון בן שמעון הפושע הנתעב נאלצתי לאכול את כל החרא של מעוז אורקל במצבים הכי קשים של לחימה עבור חייל בשדה הקרב ובמשך כל שלושת ימי הלחימה הנוראה הזו קיללתי את דורון בן שמעון הפושע ונשבעתי לעצמי שבמידה ואשאר בחיים מתוך כל הגיהנום הזה שאני עובר אני אבוא חשבון עם הפושע הזה דורון בן שמעון ואעשה הכל בכדי שהוא יעמוד לדין כפושע מלחמה שנטש והפקיר את איש צוות הטנק שלו לנפשו במעוז וברח עם הטנק שלנו. (עלק "טנק רפאים") (כך במקור – י.ד.) חי בסרט הפושע מלחמה הזה. לכן כפי שעקב כך שהוא הרס ושיבש לי את החיים לחלוטין, הרי שדינו אחד הוא:!!".

53. ביום 16.6.22 פרסם המפרסם מסר נוסף (להלן: "פרסום 16"): "עושה מעשה זמרי ומבקש שכר כפינחס"; "עליך לעשות חשבון נפש נוקב ולבקר את עצמך היטב".

54. "ביום 17.6.22 פרסם המפרסם מסר נוסף (להלן: "פרסום 17"): "סוציופטרשע שכמוך 'תראה איזה נזקים אתה עושה לגדוד היקר שלנו? על מה ולמה מצאת לנכון לנסות לפגוע בחברנו בני בשן האהוב והיקר ולנסות לסחוט אותו כספית ע"י תביעות דיבה מופרכות שאין בהן צל של אמת ומנותקים לחלוטין מהמציאות? הרופאים עבדו עליך, הם השתילו לך מוח של ציפור ולב של חזיר, לכן המוח שלך חושב עקום והלב שלך רע. לך חפש לך עיר מקלט, אתה אינך רצוי כאן איתנו. פגע רע שכמוך!!!".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

55. ביום 24.10.22 התנהל קדם משפט בתביעה שהגיש התובע נגד בשן וקליינמן בת.א. 42918-04-22. בית המשפט שדן בתיק הנ"ל, כב' השופטת דורית קוברסקי, כנראה הביעה דעתה שסיכויי התביעה של התובע נמוכים וכך או אחרת המליצה לו כנראה לחזור בו ממנה, אולי מסיבות נוספות. חרף זאת עמד התובע על המשך התביעה, כעולה מפר' הדיון.

56. עם זאת, ביום 15.11.22 הגיש התובע הודעה לתיק, לפיה הוא מבקש כי תביעתו תימחק (ולא תידחה), תוך כך שהוא שומר על כל טענותיו וזאת לאחר שרוסק מבחינה נפשית עוד לפני הגשת התביעה ופעם נוספת לאחר הגשת התביעה, עת בית המשפט אמר לו בדיון כי הנתבעים אינם אחראים כביכול ועקב כך נאלץ הוא לפנות לעזרה נפשית ובשל כך אינו מסוגל מבחינה נפשית להמשיך ולנהל את התביעה בעת ההיא, דבר אשר רק יגרום לו לנזק נפשי נוסף.

57. בהינתן הודעת התובע, בית המשפט נתן החלטה על מחיקת התביעה וציין כי בשאלת ההוצאות הבקשה תועבר להתייחסות הצד שכנגד. הנתבעים טענו כי הם מוכנים למחיקה ללא הוצאות, אולם עותרים לקביעה כי אם התביעה תוגש מחדש, היא תהיה מותנית בתשלום הוצאות של 10,000 ₪. בעקבות כך, כב' השופטת קוברסקי, נתנה החלטה לפיה "אני מוחקת התביעה ללא צו להוצאות", מבלי לנמק מדוע אין מקום לפסוק הוצאות לנתבעים. הנתבעים לא הגישו ערעור על החלטה זו.

58. כחודש וחצי לאחר מחיקת התביעה, כתב תמיר, ביום 28.12.22, את הדברים הבאים: "חברינו לוחמי גזוד תשע - "עשת" ובני המשפחות השכולות! בשנה האחרונה נכתבו בקבוצת הוואטסאפ של לוחמי הגזוד ובני משפחות הנופלים מהגזוד, דברים שפגעו בחברנו דורון בן שמעון. בתוכן הדברים היו אשמות כלפי דורון שלא היה בהן אמת. להבנתנו, האשמות שזו אילו נבעו מ"רשומון" של שותפים לחווית לחימה קשה ואינטנסיבית מלפני 50 שנה, כפי שחווה צוות הטנק של דורון. יתר על כן, הדברים נכתבו בסגנון מתלהם בליווי קללות כלפי דורון, דורון נפגע מאוד מכך. ידוע לנו היום כי דורון גם נפגע מאוד מכך שלא היו רבים בינינו, שהיו עדים לאותם פרסומים קשים בקבוצה, והתבטאו כנגד הדברים שנכתבו נגדו, ולא דרשו ולא פעלו מידית לעצור הפרסום בקבוצה. אנו חשים שיש לנו חלק באחריות לכאב הנורא שנגרם לדורון, ומצרים על כך שלא השכלנו למצוא דרך להשקיט הרוחות מיד לאחר כתיבת הדברים נגדו לראשונה ולמנוע בהמשך מקרים נוספים שהיה בהם כדי לפגוע בו. אנו מבקשים סליחתו של דורון, על כל הצער שנגרם לו כתוצאה ממעשה או אי - מעשה, שלנו ואולי גם של חברים אחרים שידעו על אותם דברים נוראים שפורסמו נגדו. אנחנו מייחלים שנמשיך ביחד, כולנו, כולל דורון, ברעות ובאחווה ונקפיד על שיח מכבד בינינו. יום טוב תמיר. דף זה נכתב יחד עם יאיר טל".

59. לטענת התובע, בשן מחק את הודעת הוואטסאפ הנ"ל של תמיר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

פרסומים 1 – 15 בק' מפגש 50 בתקופה 13.5.23 עד 30.6.23 ואירועים רלוונטיים אחרים בתקופת הניהול של תמיר את הקבוצה הנ"ל

60. התובע טוען כי בוצעו 15 פרסומים, אולם טוען שאין לו את כולם, כי חלק נמחקו לפני שחברי הקבוצה יכלו להעביר לו אותם. בפועל הביא התובע תוכנם של 11 פרסומים מתוך 15 נטענים.

61. שני פרסומים צורפו כצילומי מסך ושאר תשעת הפרסומים נרשמו על ידי התובע על דף חלק. מאחר ובתחילת כל פרסום מופיעה המילה "העברה", נראה כי הדבר מעיד על העתק הדבק שעשה התובע מהווצאפ בנייד שלו או במחשב, לתוך מסמך במחשב או בנייד.

62. התובע טוען כאמור כי הפרסומים נעשו בתקופה 13.5.23 – 30.6.23, אולם לא מפרט בנספח 3 וביחס לכל פרסום, מתי פורסם הפרסום, למעט שני פרסומים שצורפו כאמור כצילומי מסך של קבוצת הווצאפ, שלגביהם התאריך כן מופיע בהם (יוער כי אחד התאריכים הוא בכלל מיום 2.7.23, כלומר לאחר תאריך תם התקופה הנטענת של הפרסומים, אלא אם זה התאריך בו העבירו לתובע את ההודעה של המפרסם. לא ברור).

63. עם זאת, בנספח 7 לתביעה, שמתייחס למחיקות של הפרסומים על ידי תמיר ומנהלי המשנה של הקבוצה, כן פירט התובע בטבלה את תאריכי 15 הפרסומים ולצד כל פרסום ציין מי מחק אותו, אולם ללא שציין את תוכן הפרסומים.

64. לגבי מתי נמחקו הפרסומים, רק לגבי פרסום אחד, פרסום שממוספר מס' 6, צוין כי הוא נמחק שעה וחצי לאחר שפורסם. לא ברור האם פרסום זה הוא הפרסום השישי לפי הסדר הכרונולוגי של הפרסומים שנרשמו בנספח 3 ושתכף יפורטו, שכן התובע לא מספר את הפרסומים בנספח 3. לגבי שאר הפרסומים לא צוין מתי נמחקו, האם מיד לאחר פרסומם, באותו היום או לאחר ימים או שבועות.

65. בדף השני של נספח 7 אמנם צורפו צילומי מסך של קב' הווצאפ, כשבחלק מהצילומים אפשר לראות הודעות עם הכיתוב הבא באנגלית: This message was deleted by "admin", כאשר לצד הכיתוב הנ"ל נרשם שמו של ה-admin שמחק את ההודעה. לא ניתן לראות את תוכן ההודעה המחוקה. שאר צילומי המסך בלתי קריאים.

66. להלן אפוא הפרסומים כפי שנרשמו על ידי התובע בנספח 3 לתביעה. יודגש כי המספור שלהם, מפרסום 1 עד פרסום 11 הוא שלי ולא מופיע במקור בנספח 3. במקור, ההפרדה בין הפרסומים נעשתה על ידי התובע בנספח 3 באמצעות הפרדתם לפסקאות נפרדות, אולם ללא מספור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

67. הפרסומים פורסמו כאמור בתקופה 13.5.23 עד 2.7.23. לפי התאריכים שציין התובע בנספח 7 לתביעה נגד תמיר, חמישה פרסומים בוצעו ביום 11.5.23, אחד ביום 17.5.23, חמש ביום 25.6.23, אחד ביום 26.6.23, אחד נוסף לא צוין מתי ושניים אחרונים ביום 30.6.23 (למרות שלפי צילום מסך שצורף האחרון כאמור ביום 2.7.23).

68. פרסום 1 – "העברה דורון בן שמעון פסיכופט זקן ועלוב מציע לך להעניש את עצמך על העוול החמור מאוד שגרמת לי בכך שהפקרת ונטשת אותי לנפשי במעוז אורקל וברחת לך עם הטנק שלנו ובמעשה נפשע מאוד וחמור מאוד זה אתה שיבשת והרסת לי את החיים לחלוטין !!! אתה חייב לעמוד לדין כפושע מלחמה !!! תעשה לעצמך טובה ותסגיר את עצמך בפני הרשות השופטת בצה"ל בכדי לעמוד לדין כפושע מלחמה. או שתחליט לעמוד לדין בפני גורמים משפטיים אחרים. בכל מקרה אתה חייב לעמוד למשפט כפושע מלחמה, אתה לא תברח ממשפט ומעונש".

69. פרסום 2 – "העברה יאמר מה עשית קול דמי אחיד צעקים אלי מן האדמה. דורון בן שמעון פושע לחמה נתעב ושפל, את המפקד סמל אנדרי מולדובן ז"ל נטשת והפקרת אותו למות בשטח לאחר שהוא נפל מהטנק, דמו זועק מהאדמה. כמה סבל וצער אתה גורם לזולת ולאנושות בכלל".

70. פרסום 3 – "העברה מה חטאנו ומה פשענו שנגזר עלינו שיהיה איתנו במלחמת יום כיפור בגדוד המפואר שלנו את הפושע מלחמה המנובל הרשע והנתעב הזה דורון בן שמעון ימח שמו ושם זכרו ששיבש והרס לי את החיים לחלוטין וגזל לי חמישים שנים מהחיים שלי בייסורים קשים מאוד !!!".

71. פרסום 4 – "העברה כשישתינו לך בפה לחיטוי הפה המזוהם שלך, אז אולי תלמד לבקש סליחה ומחילה וגם להעניש את עצמך כהוגן ... לא די בכך שגרמת להרס חיי אז עכשיו גם אתה מנבל את הפה וזה מצריך חיטוי לפה המלוכלך שלך".

72. פרסום 5 – (פרסום זה זהה לפרסום 1 ולא ברור אם פורסם פעמיים או פעם אחת) - "העברה דורון בן שמעון פסיכופט זקן ועלוב מציע לך להעניש את עצמך על העוול החמור מאוד שגרמת לי בכך שהפקרת ונטשת אותי לנפשי במעוז אורקל וברחת לך עם הטנק שלנו ובמעשה נפשע מאוד וחמור מאוד זה אתה שיבשת והרסת לי את החיים לחלוטין !!! אתה חייב לעמוד לדין כפושע מלחמה !!! תעשה לעצמך טובה ותסגיר את עצמך בפני הרשות השופטת בצה"ל בכדי לעמוד לדין כפושע מלחמה. או שתחליט לעמוד לדין בפני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

גורמים משפטיים אחרים. בכל מקרה אתה חייב לעמוד למשפט כפושע מלחמה, אתה לא תברח ממשפט ומעונש".

73. פרסום 6 – "העברה דורון בן שמעון, גם אם תכתוב עוד מאה ספרים זה לא יעזור לך לעוות את ההיסטוריה ותפקודך הלקוי מאוד והחמור מאוד במלחמת יום כיפור בזמן מלחמה בכך שנטשת והפקרת לנפשו במעוז אורקל איש צוות מהטנק שלך וברחת עם הטנק שלך רק בכדי להציל את עורך. במקום להודות באשמה ולנסות לכפר על העוול החמור שעשית לאיש צוות הטנק שלך שהפקרת אותו לנפשו בזמן מלחמה כשהוא רץ להזעיק את רופא המעוז עבור המפקד הפצוע קשה מאוד שלנו רץ תחת אש של המצרים ואש מלהביורים, אז אתה כעת זורק בוך לכל עבר על כולם כולל המג"ד המסור שלך שבמשך חמישים שנה מאז מלחמת יום כיפור מלווה יום יום את המשפחות השכולות ואת הלוחמים שלו ששרדו את המלחמה האכזרית הזאת? מה חטאנו ומה פשענו שנענשנו שיהיה בגדוד 9 המפואר שלנו חייל בתיפקוד לקוי שכמוך בשדה הקרב ??? שיבשת והרסת לי את החיים לחלוטין ועדיין יש לך את החוצפה בכלל להראות את עצמך בציבור ???".

74. פרסום 7 – "העברה דורון בן שמעון אתה פשוט חתרן בלתי נלאה מהדרגה השפלה ביותר .! אני שוב חוזר ואומר קבל עם ועדה ומפורשות שהרשע הזה דורון בן שמעון הוא פושע מלחמה !!! הוא הפקיר אותי לנפשי במעוז אורקל וברח מהמעוז עם הטנק שלנו בכדי להציל רק את עורו שלו, במעשהו הנפשע הזה הרשע הזה דורון בן שמעון גרם לכך שחיי עברו טלטלה קשה ביותר ועקב כך למעשה חיי נגזלו בייסורים קשים ביותר !!! הרשע הזה דורון בן שמעון צריך לעמוד לדין כפושע מלחמה !!!".

75. פרסום 8 - "העברה דורון בן שמעון פושע מלחמה שפל עלוב ונתעב חזיר בר מסריח המיץ של הזבל האנושי. לא מספיק לך בזה שנטשת והפקרת אותי במעוז אורקל וברחת לך עם הטנק שלנו רק בכדי להציל את עורך המסריח בו בזמן שאני הודעתי בקשר על כך שאני רץ בכדי להזעיק את רופא המעוז עבור מפקדנו הפצוע קשה שמעון שפרינגר ז"ל תחת אש של חיילים מצרים וגם יורקים עליי אש מלהביורים וכעת אתה במקום להעניש את עצמך ולכפר על הפשע הנתעב והשפל שלך שבכך שגרמת לי לשיבוש והרס מוחלט של החיים שלי ואתה גזלת לי עד היום הזה 50 שנים מלאים מחיי בסבל שאין לתאר במילים, אז עכשיו אתה ברוב חוצפתך ורשעותך עוד מוסיף חטא על פשע עם קללות של ילד מפגר סוציופתי זב חוטם. אתה פושע מלחמה שפל עלוב ונתעב ולכן אתה חייב לתן את הדין על הפשע החמור מאוד שלך גם כעת לאחר 50 שנה. אתה גזלת לי 50 שנה מחיי ביסורים קשים ביותר !!!".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

76. פרסום 9 – "העברה דורון בן שמעון פושע מלחמה עלוב נפש מרושע שפל ונתעב, תוציא את הראש שלך מהתחת ותראה כמה צער עצב ונזק אתה גורם לזולת ולאנושות בכלל ... קח לך חבל באורך מטר וחצי ותמצא לך עץ גבוה ופשוט תלה את עצמך ... חבל על החמצן שאתה נושם ... אתה פגע רע שגורם רק צער עצב ונזק רב לזולת ולאנושות בכלל ...".

77. פרסום 10 – (הובא צילום מסך) - "...ועלוב נפש, אין... (המלל מוסתר כאן) א תעמוד למשפט צבאי או למשפט אחר ותשלם על הפשע הנתעב והפחדני שלך כחייל בתפקוד לקוי מאוד ונכשל ועלוב ופחדני מאוד תוך כדי מלחמת יום כיפור שבמעשיך הנפשע והמרושע הזה על כך שנטשת אותי והפקרת אותי לנפשי במעוז אורקל בכדי שאני נאלץ לאכול את כל החרא במעוז אורקל תוך כדי לחימה קשה ואיומה ביותר ששיבשה והרסה לי את החיים לחלוטין. לכן עקב כך שאתה גרמת להרס חיי אתה חייב להיענש באופן החמור ביותר !!!".

78. פרסום 11 – (הובא צילום מסך) - "מה חטאנו ומה פשענו שנגזר עלינו שיהיה איתנו במלחמת יום כיפור בגדוד המפואר שלנו את הפושע מלחמה המוגבל הרשע והנתעב הזה דורון בן שמעון ימח שמו ושם זכרו ששיבש והרס לי את החיים לחלוטין וגזל לי חמישים שנים מהחיים שלי בייסורים קשים מאוד !!!".

79. לטענת התובע, לאחר פגישה שהתקיימה ביום 10.6.23 בינו ולבין תמיר (כלומר, לאחר שהמפרסם פרסם כבר חמישה פרסומים נגד התובע בקב' שתמיר ניהל), רשם תמיר לתובע את הדברים הבאים: "דורון. אתה מקבל כבוד בכל מקום שאני מדבר. וראית שגם כתבתי בספרי. מה שניסיתי להבהיר לך, וכנראה לא מצליח. שלא לפגוע באף אחד אחר. כמו שאתה רוצה שיתייחסו אליך כך גם כל לוחם אחר אצלנו מצפה שיתייחסו אליו. וזה היה לב שיחתנו. ותאמין שאני בכל מקום כשאני מספר על לחימת הגדוד, מציין גם את הסיפור שלך, כן, גם כי יש עוד לוחמים. ואינני מוכן להציב סרגל של מי פחות ומי יותר! תן כבוד לכולם, דורון. אז י !!!".

80. כמו כן, לטענת התובע, תמיר כתב לו את הדברים הבאים: "צר לי מאד שיחסי איתך שהיו חברים התדרדרו. על מה שארע בקבוצת הוואטסאפ הראשונה שלא אני ניהלתי, הרי התנצלתי יחד עם יאיר טל. ובקבוצה השניה כשהחלו ההשמצות עליך, מחקתי או מנהלים אחרים מחקו כשלא הייתי זמין, וכשההשמצות חזרו שיניתי הקבוצה שרק מנהלים יוכלו לכתוב. אז בלשונך דורון בחייתך. לילה טוב".

81. התובע טוען כי ביום 25.6.23 החליט לצאת ולהתנתק לחלוטין מקב' גדוד 9, שהוא בשר מבשרה, תוך כך שכתב מכתב פרידה שבתמציתיות אמר: "בשביל השפיות והבריאות הנפשית שלי אני חייב לנתק כול מגע בעצם לברוח מכאן. במלחמה ההיא, לוחמים מצריים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

ניסו להרוג אותי שוב ושוב הנה אחרי ארבעים ושמונה שנים בני בשן (שניצח על סימפוניית השנאה כנגדי), "והמג"ד שלי לנצח" שיכול היה לעצור את הטרור המורעל, דחפו אותי לתהום. הייתי כחוט השערה מלהתאבד. חווית המלחמה קמה לחיים ומצאתי את עצמי לא פעם מתקשה להירדם לפעמים מתעורר בלילות ומוצא את עצמי על הרצפה מנסה לכבות את האש שאחזה בסרבלי שלי".

82. לטענת התובע, תמיר מחק את ההודעה הנ"ל לאחר יומיים מפרסומה והמשיך לתת למפרסם לפרסם 8 פרסומים שטניים נוספים נגד התובע.

83. לטענת התובע, רק ביום 4.7.23 ולאחר כל 15 הפרסומים של המפרסם נגדו בקב' שתמיר ניהל, מצא לנכון תמיר להפוך את הקבוצה לקבוצה שקטה.

84. לאחר שעבר טיפול פסיכולוגי והגיע למצב נפשי המאפשר הגשת התביעה מחדש, הגיש התובע ביום 27.11.23 את התביעה הנוכחית נגד קליינמן ובשן וביום 24.12.23 הגיש את התביעה נגד תמיר.

טענות הצדדים במסגרת כתבי הטענות

85. בתביעה נגד בשן וקליינמן, בה התובע עותר לחייב את הנ"ל בסכומים של 240,000 ₪ ו- 35,000 ₪ בהתאמה, טוען התובע כי הוא מודע לכך שלא כל קללה מהווה לשון הרע, כי דברי המפרסם הם מהקיצוניים שאפשר להעלות על הדעת, כי הוא משך את התביעה הקודמת כי לא יכול היה לעמוד בעומס הרגשי, כי ביום 15.6.23 הוכר התובע כנכה פוסט טראומה על ידי משרד הביטחון וזאת כתוצאה ישירה ממעשה ההתעללות שחוות התובע בקבוצות הווצאפ שניהלו בשן וקליינמן.

86. התובע טוען כי התביעה היא ייחודית לפי סעיף 12 לפק' הנזיקין, כי הנתבעים עשו ככל יכולתם להציג את התובע כפושע מלחמה שהפקיר את חברו לקרב, כי הוא צרח את כאבו שהגיע לאוזניים ערלות והיה על סף ייאוש כחוט השערה מהתאבדות, עד אשר רק בזכות עזרה של פרופ' דוד עזרא, רופא הגדוד במלחמה ויו"ר ועדת הפוסט טראומה בהווה (להלן: "עזרא"), אשר דחף את התובע לקבל טיפול בחודש ספטמבר 2022, ניצלו חייו.

87. התובע טוען כי בשן היה אחת מהדמויות המרכזיות בגדוד, יחד עם תמיר והיה מעורב עמוקות בשמירת מורשת הקרב של הגדוד ואף הקים את קבוצות הווצאפ גדוד 9 והשביל. קליינמן היא מורה במקצועה ורעייתו של לוחם בגדוד. בזמן התרחשות הדברים ועד 2.1.22, קליינמן הייתה מנהלת קב' גדוד 9 ולמעשה הייתה הגם עושה דברו של בשן, שמתוקף תפקידו היה הרוח החיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

88. המפרסם לחם בטנק התובע, אולם הוא אינו חלק מהתביעה וזאת משחש עליו התובע בשל מצבו הנפשי עקב המלחמה. התובע טוען כי תמיר אימץ את המפרסם ותומך בו לאורך עשרות שנים וכך גם בשן.

89. לטענת התובע, תמיר ועזרא אמרו לו שאסור לגעת במפרסם ולכלול אותו בתביעה, אחרת הוא עשוי להתאבד.

90. התובע טוען כי "פלוגה ל' של גדוד 9 (שבו לחמו התובע והמפרסם) חוותה את הקרב הכי קשה BY FAR בגדוד 9. אחרי 24 שעות הראשונות של מלחמה, 23 מלוחמי פלוגה ל' (מתוך 44 לוחמים) נשארו צעירים לנצח (יותר מכפול ממספר ההרוגים שדל שני הפלוגות האחרות ביחד). התובע כמו רבים מחבריו, חווה קרב מטורף, שני מפקדים שלו נהרגו (מה שאילץ אותו לקחת פיקוד בשני טנקים), פצועים, הלומי קרב. הוא ראה את המוות בעיניים 9 פעמים (לא כקלישאה)! הניצולים פגועים בנפשם וכמו גחלים לוחשות באם לא נזהרים, הגחלים עלולות להפך לאש גיהנום ששורפת את הנשמה".

91. התובע טוען שהטריגר למסע הלינץ שנעשה בתובע, הוא מסרון של שליש הגדוד מיום 6.11.21 בקב' גדוד 9, שהתייחס לרומן שכתב התובע אודות מלחמת היהודים ברומאים. במסרון נכתב: "סיימתי לקרוא את הספר של דורון בן שמעון, אם הוא נוהג טנק כמו שיודע לכתוב, במלחמה הבאה אני נוסע רק איתו".

92. האמירה הנ"ל פתחה תיבת פנדורה אצל המפרסם בסדרת אמירות שטניות כנגד התובע שהחלה בפרסום מיום 6.11.21.

93. התובע טוען כי מיד אחרי שקיבל את המידע על הפרסום הראשון הנ"ל של המפרסם נגדו, הוא פנה במסרון אל בשן ביום 7.11.21 וכתב לו כך: "קבלתי משני אנשים את המסר שכתב המפרסם. לאור מצבו, אני מעדיף שלא לענות לו. מצד שני אני מצפה שתמחק את דברי ההבל של אדם חולה בתוך עצמו". התובע טוען כי חרף זאת בשן התעלם.

94. לאחר שלושה פרסומים שטניים נוספים של המפרסם, כתב התובע בקב' הגדוד 9 כך: "הסיפור הזה היה חייב להיפסק עוד אחרי ההשתלחות בפעם הראשונה (כשלא הייתי נוכח בפורום) ולצערי מנהלי הפורום בחוסר שיקול דעת, נתנו לדברים להימשך ובעצם עודדו את המפרסם להמשיך להשתלח בי".

95. לטענת התובע, עוד לא יבשה הדיו למסר שצרח את כאבו של התובע, לתדהמתו, הוא (הנפגע) נזרק מהקבוצה, כמו כלב מצורע על ידי קליינמן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

96. לטענת התובע, בשן וקליינמן אפשרו למפרסם להמשיך ולפרסם דברי לשון הרע קשים נגד התובע ואף לא החזירו את התובע לקבוצה.

97. בצר לו, בתאריך 21.1.22, התובע כתב מסר שצרח את כאבו בקבוצה "Friends Who Like גדוד 9" בפייסבוק (קב' שהתובע מנהל): "... כבר ימים אני מתעורר בבהלה בלילות, מזיע מאימה ומרגיש איך שהסרביל שלי עולה באש ושאני נחנק. אף פעם בחיים לא חוויתי חלומות שכאל ופתאום אחרי 48 שנים אני מרגיש כאילו משכו אותי בכוח למלחמה ההיא. אני מנסה לברוח מרגעי האימה והכול יוצא משליטה ...".

98. בשן (שלפי מעקב פייס בוק, קרא את המסר), התעלם לחלוטין מהכאב שצרח התובע בכל מילה שכתב והגביר את מסע ההתעללות השטני כנגד התובע ופרסומים 9 – 17 של המפרסם הם עדות לכך.

99. בתאריך 8.2.22 קיים תמיר מפגש מרובע עם עזרא, בשן והתובע. במפגש, הביע התובע שוב את תחושת ההשפלה שחוהה. בשן לא לקח שום אחריות למה שקרה וטען שהוא הורה לקליינמן להוציא את התובע מהקבוצה "כדי להרגיע את הרוחות".

100. בשן הוסיף שהוא מוכן להתנצל רק אם התובע יסיר את התביעה נגדו (התביעה הראשונה שהוגשה בחודש אפריל 2022 ושנמחקה על ידי התובע, כפי שכבר פורט לעיל).

101. לטענת התובע, מספר לוחמים ראו לנכון להביע מחאה כנגד המסרים שהמפרסם כתב, כגון הלוחם רפי מימון שכתב: "המפרסם, הגיע הזמן לחדול אש!! הקבוצה אינה בית דין שדה ואין לאף אחד מחבריה הזכות המוסרית להוקיע ולהכפיש. הכאב האישי שלך הינו עצום אך אינו מקנה לך זכויות יתר, ובוודאי לא להכפיש ולהאשים את דורון שנמנע מלהגיב לך ברמה העניינית וטוב שכך. למיטב ידיעתי גם אין שום בסיס עובדתי לאשמה הנוראית שהינך טופל כלפיו ואות הקין שהינך משייך לו והוא נמנע מלהגיב לך ברמה העניינית וטוב שכך".

102. חרף זאת וחרף הגשת התביעה הראשונה נגד בשן וקליינמן, הם אפשרו את המשך ההתעללות של המפרסם בתובע.

103. התובע טוען כי קליינמן הייתה מנהלת קב' גדוד 9 בזמן שפרסם המפרסם את פרסומים 1 – 7 ומרגע שעזבה בשן ניהל את הקבוצה ואת קב' השביל לאורך כל התקופה עד שהתפטרה ביום 18.6.22.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

104. התובע טוען כי דברי המפרסם מהווים לשון הרע ואחריות בשן וקליינמן הנה לפי סעיף 12 לפק' הנזיקין הקובע כי "המשתף עצמו, מסייע, מייעץ או מפתה למעשה או למחדל, שנעשו או שעומדים להיעשות על ידי זולתו, או מצווה, מרשה או מאשרר אותם, יהא חב עליהם".

105. התובע טוען כי בשן וקליינמן שתקו לאורך 17 מסרים שטניים ולא הביעו מילת גנאי אחת לדבריו של המפרסם והיו בקלות יכולים להפוך את הקבוצה לקוצה שקטה, שבה רק המנהלים יכולים לפרסם דברים.

106. התובע גם מפנה לדברים שכתב תמיר ביום 27.12.22 לפיהם פורסמו דברים על התובע שפגעו בו ולא היו אמת, כאשר בשן מחק דברים אלה ורק יומיים לאחר מכן בלחץ חברים פרסם את המסר מחדש.

107. התובע טוען כי היו ארבעה סבבי לשון הרע, סבב ראשון 6.11.21 עד 2.1.22 (פרסומים 1 – 7) כשקליינמן מנהלת הקבוצה, סבב שני הוא פרסום 8 מיום 3.1.22, הקשה ביותר לטענת התובע, כאשר בשן היה מנהל הקבוצה, סבב שלישי ביום 26.3.22 בקב' השביל בה היה בשן המנהל, עת פורסם פרסום 9 וסבב אחרון מיום 15.6.22 עד 17.6.22 עת פורסמו פרסומים 10 – 17 בקב' השביל, בה היה בשן המנהל.

108. התובע טוען כי בגין כל אחד מארבעת הסבבים הוא זכאי לכפל הפיצוי הסטטוטורי בסך 160,000 ₪, אולם חרף זאת הוא מעמיד את התביעה נגד בשן על 240,000 ₪ לצרכי אגרה בלבד ואת התביעה נגד קליינמן, שעמה אין לו כל היכרות, אולם שאחראית גם היא, על 35,000 ₪.

109. בשן וקליינמן טוענים בכתב ההגנה המאוחד שהגישו, כי אין כל יריבות בינם ולבין התובע, שעה שלא הם ביצעו את הפרסומים, כי התובע לא צירף ראייה לפרסומים הנטענים, אלא רק שחזר אותם בחוסר תם לב, כי העובדה שהתובע בחר לתבוע רק אותם, ללא הוספת המפרסם עצמו הנה בגדר חוסר תם לב, כי הם היו אמנם מנהלי הקבוצות, אולם בזמנו לא ניתן היה למחוק הודעות של חברי הקבוצה, כי אין להם כל אחריות למעשים של המפרסם, גם לא לפי סעיף 12 לפק' הנזיקין, כי מדובר בתביעת השתק הקלאיסית, כי ההליך הקודם נמחק ללא צו להוצאות, למרות שהיו להם הוצאות רבות, כי לא צורפה כל ראייה על הפוסט טראומה שלפי הטענה נגרמה לתובע מהפרסומים, כי לא הייתה מוטלת עליהם כל חובה להסיר את הפרסומים, כי עומדת להם ההגנות שבסעיפים 14 ו-15(1) עד (4) לחוק איסור לשון הרע, כי הפרסומים לא נעשו על ידם והיו בכל מקרה הבעת דעה לצרכי הגנה על עניין אישי כשר, כחלק משיח לגיטימי בין המפרסם לתובע, כי לתובע אשם תורם, שעה שלא תבע את המפרסם ולא פעל מולו, כי תמיר הוציא הודעת הבהרה והתנצלות ויש בכך משום נסיבות מקילות לפי סעיף 19 לחוק, כי ההם הקימו את קבוצת גדוד 9 לצרכי שמירה על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

הקשר בין חסרי הגדוד והמשפחות השכולות וכדי לארגן טיולים עם חברי הקבוצה, אשר חלק ניכר מהם הוביל התובע עצמו, שהנו מורה דרך, כי התובע הגיש תביעה נפרדת נגד תמיר ויש לאחד בין התביעות, כי הם לא אפשרו את הפרסומים וכי הדרך למרק את שמו של התובע הנה להתמודד עם פרסומי המפרסם, כי דברי התובע בקבוצה, אודות ספרו, הביאו לתגובה של אחד מחברי הקבוצה ואז הדבר עורר תגובות חריפות מצד המפרסם, כי התובע הוחזר לקבוצה, לאחר שהוצא ממנה ואז החליט לעזוב את הקבוצה מיוזמתו, כי עומדת לנתבעים הגנות סעיפים 4 ו-65 לפק' הנזיקין וכי הם עותרים לדחות את התביעה וחייב התובע בהוצאות, לרבות הוצאות ההליך הקודם.

110. בכתב התביעה נגד תמיר, טוען התובע פחות או יותר את אותם הטענות שטען נגד בשן וקליינמן וכן הוסיף טענות נוספים כמפורט להלן: כי מי יותר מתמיר כמפקד הגדוד במלחמה, היה אמור לדעת עד כמה שקריים הם דברי המפרסם, כי התובע התחנך בפני תמיר שידוע כי התובע לא הפקיר אף אחד, אולם תמיר שתק, כי התנצלותו של תמיר ביום 26.3.22 הייתה בבחינת מעט מדי מאוחר מדי ולא בבחינת עדיף מאוחר מאשר לעולם לו, כי רק אחרי שנה וחודשיים מאז תחילת הפרסומים, כתב תמיר שלא היה אמת בדברים שכתב המפרסם, כי לא הייתה חובה משפטית על תמיר לפעול לגבי הפרסומים בקב' גדוד 9, בהינתן שהוא לא היה מנהל הקבוצה, אולם חוב המוסרית הייתה לו, כי בחודש מאי 2023 פתח תמיר את קב' מפגש 50, בה אפשר תמיר למפרסם לפרסם 15 פרסומי שטנה נגד התובע במשך חודש וחצי, כי התובע שוב התחנך בפני תמיר שיוציא את המפרסם מהקבוצה, אולם תמיר סרב לכך בטענה כי המפרסם עלול להתאבד, כי גם כשכתב שפרסומי המפרסם נגד התובע אינם אמת, כתב זאת רק בשל כך שהתובע מחק את התביעה הראשונה נגד בשן וקליינמן, כי התובע החליט ביום 25.6.23 לצאת מהקבוצה ולהתנתק לחלוטין מגדוד 9, שהוא בשר מבשרה, תוך כך שכתב מכתב פרידה שבתמציתיות אמר: **"בשביל השפיות והבריאות הנפשית שלי אני חייב לנתק כול מגע בעצם לברוח מכאן. במלחמה ההיא, לוחמים מצריים ניסו להרוג אותי שוב ושוב הנה אחרי ארבעים ושמונה שנים בני בשן (שניצח על סימפוזיית השנאה כנגדי), "והמג"ד שלי לנצח" שיכול היה לעצור את הטרור המורעל, דחפו אותי לתהום. הייתי כחוט השערה מלהתאבד. חווית המלחמה קמה לחיים ומצאתי את עצמי לא פעם מתקשה להירדם לפעמים מתעורר בלילות ומוצא את עצמי על הרצפה מנסה לכבות את האש שאחזה בסרבל שלי",** כי תמיר מחק את ההודעה הנ"ל לאחר יומיים מפרסומה והמשיך לתת למפרסם לפרסם 8 פרסומים שטניים נוספים נגד התובע, כי הדבר האחרון שרצה התובע הוא לתבוע את מפקדו במלחמה, אולם משיחות עם פסיכולוג שקיבל כתמיכה ממשרד הביטחון, הוא הבין כי הוא לא יכול להשאיר את העניין ללא תגובה, כי לפני הגשת התביעה הוא נפגש עם תמיר, אולם האחרון סירב לגנות את בשן וסירב לקחת אחריות על התנהלותו וטען **"אבל מחקתי",** כי גם תמיר אחראי לפי סעיף 12 לפק' הנזיקין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

לדברי הלשון הרע שפרסם המפרסם בקב' מפגש 50 וכי יש לחייב את תמיר בסכום של 158,000 ₪ בגין כך.

111. תמיר בכתב הגנתו, שהוגש בשמו על ידי עו"ד גיא בר שהגיש גם את כתב ההגנה בשל בשן וקליינמן, חוזר פחות או יותר על הטענות שהעלו בשן וקליינמן כמפורט לעיל ומוסיף כי הוא נפגש עם התובע, הסיר מהקבוצה שניהל פרסומים של המפרסם לאחר שהבין כי התובע נפגע מהם, כי הוא פרסם הודעת הבהרה וכן התנצלות, כי הפרסומים שפורסמו היו אמת והיה עניין ציבורי לפרסם אותם, כי מדובר בפרסומים במסגרת שיח חברים שרובם ככולם עברו טראומה קשה במלחמה, איבדו חברים ונפצעו בגוף ובנפש, חלקם נפלו בשבי המצרי, כי בקבוצות בהן התבטא התובע בעצמו היה שיח חופשי שלא היה בשליטת תמיר, כי בהינתן שהשיח היה בין חברים כאמור, מדובר בזוטי דברים ומעשה של מה בכך, כי סכום התביעה חסר בסיס ולא הוכח, כי התובע לא תבע את כל המנהלים של הקבוצה, כי פרסומי המפרסם נמחקו לרבות על ידי המנהלים הנוספים האמורים שלא תבע אותם התובע, כי אין לתמיר יכולת השפעה על השיח בקבוצות, כי הליכי פישור בין הצדדים באמצעות תא"ל במילואים אביגדור קהלני לא צלחו, כי תמיר שכל את נכדו, סמל ינון תמיר ז"ל, שנפל בצפון רצועת עזה בהיותו לוחם בחטיבת הצנחנים בגדוד 890, בעוד התובע פועל נגד תמיר בהליכים משפטיים שאין בהם דבר מלבד ליבוי שנאה ופילוג בין חברים שלחמו בגבורה, כי התובע עצמו מוציא לשון הרע נגד תמיר בכתב התביעה, עת הוא מכנה אותו "מג"ד לנצח", "מלאך חבלה", "מנצח על תזמורת של שנאה", "סרגל הערכים השטני של המג"ד לנצח". כאמור, תמיר מעלה טענות הגנה נוספות ובהן הגנת הבעת הדעה בתם לב ועוד טענות שכאמור נטענו בכתב ההגנה של בשן וקליינמן ואשר בשל כך לא מצאתי לנכון לחזור עליהם שוב כאן.

112. התובע הגיש כתבי תשובה לכתבי ההגנה של הנתבעים.

113. במסגרת פרשת הראיות, הגיש התובע תצהיר עדות ראשית שלו וכן של הפסיכולוג טל מוזס שטיפל בתובע. כן זימן התובע לעדות את פרופ' דוד עזרא, שהעיד גם הוא. מטעם הנתבעים הוגשו תצהירי עדות ראשית של כל אחד מהם וגם הם נחקרו. הנתבעים זימנו את המפרסם להעיד, אולם זה לא הסכים להתייצב והנתבעים החליטו שלא לבקש צו הבאה וזאת נוכח מצבו הנפשי של המפרסם. סיכומים הוגשו בכתב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

דיון

שאלת האחריות של הנתבעים

114. סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע קובע: "פרסום לשון הרע לאדם אחד או יותר זולת הנפגע תהא עוולה אזרחית, ובכפוף להוראות חוק זה יחולו עליה הוראות הסעיפים (2) עד 15, 55ב', 58 עד 61 ו-63 עד 68א' לפקודת הנזיקים האזרחיים, 1944".

115. סעיף 12 לפק' הנזיקין נוסח חדש קובע: "לעניין פקודה זו, המשתף עצמו, מסייע, מיעץ או מפתה למעשה או מחדל, שנעשו או שעומדים להיעשות על ידי זולתו, או מצווה, מרשה או מאשרר אותם, יהא חב עליהם".

116. מכוח הסעיפים הנ"ל, הפסיקה מכירה באחריות אפשרית עקרונית של מנהלי קבוצות ברשת חברתית להסרת או הפסקת פרסומי לשון הרע, כאשר האחריות נקבעת כל מקרה לגופו.

117. ראו בעניין זה רע"א 8562/16 הכט נ' לבנה [נבו] (27.12.2016); ת"א (מחוזי חי') - 44827-10-21 אבישר נ' דואק [נבו] (3.8.2023); ת"א (מחוזי חי') 7685-10-16 אבישר נ' פוטר [נבו] (27.9.2018).

118. במקרה הנוכחי, אין ספק כי הפרסומים מושא התביעה, שפרסם המפרסם, שעיקרם הטחת אשמה בתובע כמי שהפקיר את המפרסם בקרב בליווי גידופים, קללות, שמות גנאי וכו', היו פרסומים שעונים על ההגדרה של לשון הרע לפי החוק.

119. להזכיר, לשון הרע מוגדרת בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, כך: "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול – (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצד; (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו; (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו";

120. אני גם סבור שעצם ביצוע הפרסומים הוכחו בעיקרם, גם אם לא הובא ביחס לכולם צילום מסך של הפרסום עצמו מקבוצת הווצאפ. לגבי חלק לא קטן של הפרסומים כן צורפו צילומי מסך, המוכיחים בוודאות את הפרסומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

121. לגבי חלק אחר, אמנם צורף רק שחזור של התובע עצמו לגבי תוכן הפרסומים ואשר לפי עדותו של התובע נעשה בזמנו על בסיס העברות של הפרסומים אליו על ידי חברים אחרים בקבוצות ושאמנם לא צירף ראיה להם.

122. עם זאת, עדותו, לפיה השחזורים מהווים שחזור אמין של הפרסומים, אמינה עליי וגם נתמכת הן מהעובדה שמדובר בכמות לא קטנה של פרסומים ששחזר, כשאין זה סביר בעיני כי זכר את כולם בע"פ, ללא שקיבל העתק מהם וגם אין זה סביר בעיני מצד שני כי המציא פרסומים סתם.

123. זאת ועוד - מאחר והנתבעים היו מנהלי הקבוצות וגם חברים בקבוצות, לא היה דבר שימנע מהם לצרף בדיעבד הוכחה חד משמעית של כל רצף ההודעות בכל קבוצה לתקופות הרלוונטיות, כדי להוכיח שחלק מהפרסומים שלהם טעם התובע, לא הופיעו כלל.

124. משלא עשו כן, הדבר מחזק את המסקנה כי לו הביאו ראיות כאמור, אלה היו מעידות על כך שהפרסומים נעשו כפי שטוען התובע.

125. יש גם לזכור שהתובע לא היה חבר בקבוצת הגדוד 9 מההתחלה ולאחר שצורף, אף הוסר מהקבוצה, גם אם הוחזר לקבוצה, וגם אין חולק כי לאחר שהוחזר יצא מיוזמתו, כך שהיכולת שלו להביא צילומי מסך הייתה מוגבלת יותר מאשר יכולתם של הנתבעים.

126. גם אין כל ספק כי הנתבעים כולם ידעו שהתובע מתנגד בתוקף לפרסומים של המפרסם אודותיו. הוכח כי התובע הביע דעתו זו לראשונה כבר בהודעה אל בשן ביום 7.11.21, מיד לאחר הפרסום הראשון שנעשה ביום 6.11.21 ולאחר מכן גם בקב' גדוד 9 ביום 27.12.21, לאחר שפורסמו שלושה פרסומים נוספים, כך שגם קליינמן הייתה מודעת לכך.

127. גם תמיר היה חבר בקבוצה הנ"ל ועל כן נחשף להודעתו של התובע וידע כי הוא מבקש שהפרסומים יוסרו ועל כן גם ברור שידע זאת עוד לפני שהחלו הפרסומים בקבוצה שהוא ניהל.

128. ממילא הוכח מכוח ההודעה של תמיר עצמו מיום 26.3.22, בה הוא מצא לנכון להתנצל בפני התובע על הדברים שהמפרסם אמר עליו, כי תמיר ידע היטב כי התובע לא מסכים לכך שיאפשרו המשך של הפרסומים.

129. חרף ידיעתם הנ"ל, בשן וקליינמן לא עשו דבר כדי להפסיק את הפרסומים. קליינמן אף הוציאה דווקא את התובע מהקבוצה, מיד לאחר שהוציא את ההודעה מיום 27.12.21.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

130. הטענה כאילו הדבר נעשה כדי להרגיע את הרוחות, לא יכולה לעמוד, במובן זה שבנסיבות, היה על קליינמן, או להוציא רק את המפרסם מהקבוצה, או לכל הפחות להוציא גם את המפרסם וגם את התובע מהקבוצה, ולא רק את התובע או להפוך את הקבוצה לקבוצה שקטה, לכל הפחות למשך זמן מסוים, עד יעבור זעם.

131. הבחירה להוציא דווקא את הנפגע (התובע) מהקבוצה ורק אותו, לא הייתה ראויה ובמידה מסוימת אף הגבירה את העלבון שנגרם לתובע.

132. מנגד, תמיר דווקא כן פעל להסרת הפרסומים, אלא שלטענת התובע לא היה די בכך והיה על תמיר לפעול למניעת ביצוע פרסומים, כגון על ידי הוצאת המפרסם מהקבוצה או על ידי הפיכת הקבוצה לשקטה, דבר שאמנם עשה, אולם רק לאחר ביצוע כל 15 הפרסומים מושא התביעה ביחס לקב' של תמיר. לשאלה זו, בדבר התנהלות תמיר וההשפעה שיש לה על שאלת אחריותו לפרסומים, אחזור בהמשך פסק הדין.

133. אין ספק בעיני כי הייתה מוטלת אפוא חובה על הנתבעים להפסיק את הפרסומים וזאת בהינתן שמדובר היה בדברי לשון הרע חמורים ברף הגבוה, שעיקרם כאמור שהתובע הפקיר ונטש את המפרסם בקרב, שלא לדבר על אסוף העלבונות, קללות, כינויי גנאי וגידופים שכלל המפרסם בפרסומים והנתבעים כאמור ידעו שהתובע מתנגד לפרסומים ומבקש את הפסקתם והם גם ראו שהמפרסם ממשיך לפרסם עוד ועוד פרסומים וכי לא מדובר במעשה חד פעמי נקודתי.

134. טענת בשן וקליינמן שלפיה היה חשש לפגיעה בחייו של המפרסם, לו הסירו את פרסומיו או הסירו אותו מהקבוצה, לא יכולה הייתה להצדיק מצב שבו מאפשרים פגיעה חוזרת ונשנית כה חמורה בתובע.

135. ממילא לא הוכח כי הסרה כזו הייתה יוצרת חס וחלילה חשש להתאבדות מצד המפרסם כפי שנטען ואף עובדה היא שתמיר ומנהלים אחרים בקב' מפגש 50 הסירו את פרסומי המפרסם ואין טענה או עדות לכך שהדבר גרם למפרסם נזק עצום או דבר מה הקרוב לניסיון ההתאבדות הנטען.

136. אני גם ער כמובן לכך שהתובע לא צירף את המפרסם כנתבע בתביעה וכי הוא עצמו נימק זאת בחשש תיארו לפניו עזרא ותמיר ביחס להתאבדות אפשרית של המפרסם עקב כך, אולם יש הבדל עצום בין להימנע מלהגיש תביעה ולבין לאפשר פגיעה חוזרת ונשנית בתובע, שגם הוא סבל מפוסט טראומה עקב הקרב המדובר ואף הוכר מאוחר יותר באופן רשמי ככזה, על ידי משרד הביטחון, כפי שהוכח וראה נספח 1 לתצהיר התובע והרי גם ברגשותיו צריך היה להתחשב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

137. גם הטענה של בשן וקליינמן לפיה מנהל קבוצה לא יכול היה בחלק מהתקופה בה בוצעו הפרסומים להסיר פרסומים של חברי הקבוצה, לא יכולה להוות הגנה עבורם, שכן עמדה בפניהם האפשרות להפוך את הקבוצה לקבוצה שקטה ולכלל הפחות, אם גם זה לא היה אפשרי בזמנו (נדמה שאין טענה כזו), להסיר את המפרסם מהקבוצה ובכך להפסיק את הפרסומים, דבר שהוכח כי היה אפשרי וראה בעניין זה הסרת התובע מהקב' על ידי קליינמן.

138. גם טענת הנתבעים בדבר הגנת האמת בפרסום, דינה להידחות, שכן לא הוכחה. הנתבעים לא הביאו בסופו של דבר את המפרסם לעדות, שעה שסרב להגיע ולא מצאו לנכון בנסיבות לבקש צו הבאה.

139. אף אחד מהנתבעים לא היה נוכח אישית בקרב הספציפי המדובר, גם אם שניים מהם לחמו באותו היום ועל כן לא יכלו להעיד מכלי ראשון, כדי לתמוך באמיתות הפרסומים של המפרסם, בדבר אותה הפקרה נטענת ביודעין כביכול מצד התובע את המפרסם.

140. תמיר אף אמר בשתי הזדמנויות לפחות, אחת במסרון פרטי לתובע והשנייה בקבוצת הווצאפ, כי אין אמת בדברי המפרסם (גם אם במקום אחר התבטא אמנם מעט אחרת וטען כי אין זה תפקידו להכריע בין הגרסאות), כך שברור שטענת האמת בפרסום לא יכולה אפילו להישמע מפיו.

141. לנתבעים גם לא עומדת הגנת הבעת הדעה בתם לב. לא מדובר היה בהבעת דעה. הפרסומים כללו בעיקרם הטחת עובדה מוגמרת וחד משמעית כלפי התובע, לפיה הוא נסוג עם הטנק לאחר ונטש את המפרסם. השימוש במלים נטישה והפקרה מסמן בבירור אמירה של ביצוע המעשה מצד התובע, תוך ידיעה כי המפרסם מחוץ לטנק, בעוד גרסת התובע הייתה כאמור כי לא ידע כלל שהמפרסם נטש את הטנק ורץ למוצב, שכבר היה מלא בחיילים מצריים, כדי להזעיק רופא. סדרת הקללות, גידופים ושמות גנאי, ודאי לא יכולים להיחשב כהבעת דעה.

142. גם לו הייתי סבור כי מדובר בהבעת דעה, אין עמידה ברף של תם לב, הנדרש כדי לתת הגנה, וזאת נוכח התוכן הקשה והחמור של הפרסומים, אשר האשימו את התובע, ללא כחל וסרק בנטישה ובהפקרה, בליווי שמות גנאי קללות וגידופים לרב ועל כן מתקיים האמור בסעיף 16(ב)(3) לחוק שעניינו כוונת המפרסם לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים לפי סעיף 15.

143. כלומר, אם המפרסם היה מפרסם הודעות שתוכן פחות או יותר היה תיאור "יבש" של הקרב לפי גרסתו ואמירה שלפיה לדעתו או למיטב ידיעתו, התובע נסוג לאחר כשידע שהמפרסם כבר לא בטנק (גם אם התובע טוען אחרת) ומבלי להוסיף את רצף הקללות והגידופים ושמות גנאי, מאוד יכול להיות שהיו זכאים הנתבעים לטעון שפרסומי המפרסם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

זוכים להגנת הבעת דעה בתם לב לפי סעיף 15(2) ו/או 15(3) ו/או 15(4) וכי במצב כזה לא הייתה מוטלת עליהם כל חובה להסיר או למנוע את הפרסומים.

144. אלא שכאן יש לזכור, לגבי תמיר לפחות, את הדברים הבאים שכתב ביום 28.12.22, אשר כבר צוטטו לעיל ואשר פוגעים ביכולת שלו לטעון היום ובדיעבד כי לא היה עליו לפעול למניעת הפרסומים (ההדגשה בקו תחתון שלי): **"חברינו לוחמי גדוד תשע - "עשת" ובני המשפחות השכולות! בשנה האחרונה נכתבו בקבוצת הוואטסאפ של לוחמי הגדוד ובני משפחות הנופלים מהגדוד, דברים שפגעו בחברנו דורון בן שמעון. בתוכן הדברים היו אשמות כלפי דורון שלא היה בהן אמת. להבנתנו, האשמות שווא אילו נבעו מ"רשומון" של שותפים לחווית לחימה קשה ואינטנסיבית מלפני 50 שנה, כפי שחווה צוות הטנק של דורון. יתר על כן, הדברים נכתבו בסגנון מתלהם בליווי קללות כלפי דורון, דורון נפגע מאוד מכך. ידוע לנו היום כי דורון גם נפגע מאוד מכך שלא היו רבים בינינו, שהיו עדים לאותם פרסומים קשים בקבוצה, והתבטאו כנגד הדברים שנכתבו נגדו, ולא דרשו ולא פעלו מידיית לעצור הפרסום בקבוצה. אנו חשים שיש לנו חלק באחריות לכאב הנורא שנגרם לדורון, ומצרים על כך שלא השכלנו למצוא דרך להשקיט הרוחות מיד לאחר כתיבת הדברים נגדו לראשונה ולמנוע בהמשך מקרים נוספים שהיה בהם כדי לפגוע בו. אנו מבקשים סליחתו של דורון, על כל הצער שנגרם לו כתוצאה ממעשה או אי - מעשה, שלנו ואולי גם של חברים אחרים שידעו על אותם דברים נוראים שפורסמו נגדו. אנחנו מייחלים שנמשיך ביחד, כולנו, כולל דורון, ברעות ובאחווה ונקפיד על שיח מכבד בינינו. יום טוב תמיר. דף זה נכתב יחד עם יאיר טל".**

145. כעת לשאלת אחריותו של תמיר, בהינתן שהוכח שהפרסומים בקב' שהוא ניהל הוסרו. טוען התובע כי לא די בכך שתמיר ושאר המנהלים בקבוצה הסירו כל פעם את הפרסומים של המפרסם, שכן כל פעם שהתובע נחשף לכל פרסום הדבר גרם לתובע נזק עצום.

146. התובע טוען כי בנסיבות אלה, היה על תמיר למנוע את המשך הפרסומים על ידי הסרת המפרסם מהקבוצה או על ידי הפיכת הקב' לשקטה, דבר שאמנם עשה, אולם רק ביום 4.7.23 לאחר סדרה של 15 פרסומים מושא התביעה שפורסמו בקב' שתמיר ניהל.

147. לא מצאתי תגובה ממשית לטענה זו בסיכומי תמיר וכך או אחרת, לדידי יש ממש בטענות התובע. בנסיבות שבהן תמיר כבר היה עד לפרסומים רבים נגד התובע בקבוצות האחרות, אותם לא ניהל אמנם ואף התבטא בעצמו אודות פרסומים אלה, לרבות הכרה בכך שהיה צריך לפעול למניעת הפרסומים מיד עם הפרסום הראשון, תוך הכרה בפגיעה שנפגע התובע מהם ותוך מתן התנצלות לתובע, היה חייב תמיר לא להסתפק בקבוצתו הוא בהסרת פרסומי המפרסם כל פעם מחדש, בפרט שאלה נמשכו ונמשכו והצטברו לכדי 15 פרסומים לטענת התובע ולכל הפחות 12 שהוכחו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

148. לפיכך, תמיר היה צריך כבר לאחר הפרסום הראשון בקבוצה אותה ניהל, לתת למפרסם התראה וככל שהמפרסם היה ממשיך, צריך היה מיד לאחר הפרסום השני להפוך את הקב' לשקטה או להוציא את המפרסם מהקבוצה. תמיר עשה כן כאמור רק לאחר חודש וחצי בהם פורסמו 15 או לפחות 12 פרסומים, בבחינת מעט מדי מאוחר מדי.

149. צודק אפוא התובע כאשר הוא טוען כי באופן שבו פעל תמיר בפועל, גם אם הקטין את הנזק בהסרת הפרסומים, לא מנע אותן וגרם לכך שהתובע נפגע שוב ושוב עם פרסומו של כל פרסום, גם אם הפרסומים נמחקו תוך זמן קצר לאחר פרסומם.

150. לפיכך, לא ניתן לקבוע כי תמיר פעל לחלוטין כדבעי ולא ניתן לפטור אותו כליל מאחריות לנזקי התובע, אולם יש מקום, כפי שעוד יפורט, להתחשב בפעולות ההסרה שנקט וגם בהודעות ההתנצלות והכרה בפגיעה בתובע שהוציא, דבר שבשן וקליינמן לא ביצעו.

151. לגבי בשן וקליינמן, גם אחריותם ברורה וביתר שאת, כפי שכבר קבעתי לעיל. עם זאת, גם ביחס אליהם, יש לשקול הקלה מסוימת ביחס לגובה הנזק, כפי שעוד יפורט.

הסכום שיש לפסוק לחובת הנתבעים

152. כעת לשאלת הסכום שיש לפסוק לתובע כפיצוי סטטוטורי עבור הפרסומים. התובע תבע פיצוי סטטוטורי לפי חוק. הוא עצמו הכיר בכך שבנסיבות מסוימות ניתן להכיר במספר פרסומים כפרסום אחד לצרכי סעיף 7א'(ד) לחוק, אשר קובע כי "לא יקבל אדם פיצוי ללא הוכחת נזק לפי סעיף זה בשל אותה לשון הרע יותר מפעם אחת".

153. התובע מכיר בכך שחלק מהפרסומים יש לראותם כ"אותה לשון הרע" ובהתאם לכך טוען, ביחס לבשן וקליינמן, כפי שכבר פורט לעיל, כי היו ארבעה סבבי לשון הרע, סבב ראשון בתקופה 6.11.21 עד 2.1.22 (פרסומים 1 – 7), כשקליינמן מנהלת הקבוצה, סבב שני הוא פרסום 8 מיום 3.1.22, הקשה ביותר לטענת התובע, כאשר בשן היה מנהל הקבוצה, סבב שלישי ביום 26.3.22 בקב' השביל, בה היה בשן המנהל, שכלל את פרסום 9 וסבב אחרון בתקופה 15.6.22 עד 17.6.22, בה פורסמו פרסומים 10 – 17 בקב' השביל, בה היה בשן המנהל.

154. התובע טוען כי בגין כל אחד מארבעת הסבבים הוא זכאי לכלל הפיצוי הסטטוטורי בסך 160,000 ₪, כלומר 580,000 ₪, אולם חרף זאת הוא מעמיד את התביעה נגד בשן על 240,000 ₪ לצרכי אגרה בלבד ואת התביעה נגד קליינמן, שעמה טען כי לא הייתה לו כל היכרות, אולם שאחראית גם היא כמובן, על 35,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

קליינמן

155. לגבי קליינמן, התובע תובע אפוא סכום של 35,000 ₪ בלבד, בגין 7 פרסומים.

156. קליינמן אינה אחראית על הפרסום הראשון, שכן לא יכולה הייתה לדעת שיבוא ועל כן לא יכולה הייתה למנוע אותו וגם לא הייתה יכולה למחוק אותו, בהינתן שהוכח כי בתקופה הנ"ל לא הייתה אפשרות כזו באפליקציית הווצאפ.

157. אני גם מוכן לצאת מתוך נקודת מוצא שקליינמן אינה אחראית על אי מניעת הפרסום השני וזאת בהינתן שבשלב זה פנה התובע לבשן בלבד בטרוניה על הפרסום הראשון ובהינתן שלא הייתה יכולה קליינמן לדעת שהמפרסם יפרסם שוב ובהינתן שהפרסום הראשון, גם אם האשים את התובע בנטישה וכינה אותו "חרא גדול", עסק בעיקר בתיאור האירוע עצמו והיה מתון יחסית כן בהינתן הרגישות הידועה לכל ביחס למפרסם ובהינתן שקליינמן בכל זאת הייתה רק מנהלת קבוצת ווצאפ, גם אם בעלת אחריות בתוקף תפקידה זה, אשר אין לה שליטה מראש על מה יפרסמו החברים.

158. אלא שלאחר הפרסום השני, שכבר כינה את התובע "פושע מלחמה", כבר היו צריכות להידלק אצל קליינמן הנורות הכתומות לפחות, אם לא אדומות, שהצריכו מצידה פעולה, כגון, תחילה אולי התראה למפרסם ואחרי זה אם לא יפסיק, הוצאתו מהקבוצה או הפיכת הקבוצה לשקטה.

159. קליינמן כאמור לא עשתה דבר וכך התאפשר למפרסם לפרסם שני פרסומים נוספים (3 ו-4) שבהם כינה המפרסם את התובע "פושע מלחמה" ו"חלאה סרוחה" ו"בן אלף זונות".

160. גם לאחר שהתובע פרסם ביום 27.12.21 הודעה בקבוצה, המביעה את מורת רוחו מפרסומי המפרסם והמבקשת כי הדבר ייפסק ואף פנה למעשה ישירות למנהלי הקבוצה בנושא זה במסגרת הודעה זו ואף טען כי היו צריכים לפעול לאחר הפרסום הראשון, גם אז לא פעלה קליינמן להסיר את המפרסם מהקבוצה או להפוך אותה לשקטה, אלא תחת זאת אף הוציאה את התובע דווקא מהקבוצה, כאשר גם לאחר מכן פרסמו שלושה פרסומים על ידי המפרסם בגנותו של התובע.

161. יש לראות את קליינמן אחראית אפוא לחמישה פרסומים. אין ספק וגם התובע לא טוען אחרת, כי כל הפרסומים הנ"ל יש לראותם כ"אותה לשון הרע" ועל כן יכול התובע לתבוע את קליינמן בסכום של 80,000 ₪ לכל היותר וזאת בהינתן שלדידי אין בסיס לקבוע כי הייתה לקליינמן כוונה לפגוע בתובע, עת נמנעה מלהפסיק את פרסומי המפרסם, דבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

שלחתרשמותי נעשה מתוך רשלנות ולא מתוך כוונה. ממילא בחר לתבוע את קליינמן על סכום של 35,000 ₪ בלבד.

162. קליינמן לא יכולה ליהנות מהקלה לעניין סכום הפיצוי, מכוח מעשים של אדם אחר, קרי של תמיר, אשר אמנם התנצל והכיר בפגיעה בתובע, שלא לדבר על כך שמעשים אלה נעשו לאחר שפורסמו הפרסומים שקליינמן אחראית לגביהם.

163. עם זאת, נכון לתת לקליינמן הקלה מסוימת לעניין גובה הפיצוי, בשל הנסיבות המורכבות שעמדו לפניה, כמנהלת קב' ווצאפ, של סכסוך חריף שפרץ בין שני לוחמים, אודות מה שארע לפני עשרות שנים במלחמה, כשהיא כאמור בסך הכל מנהלת הקבוצה שאין לה שליטה מראש על פרסומי החברים כפי שיש לעורך אמצעי תקשורת או בעלים של אתר במרשתת שהבעלים שלו שולט על הפרסומים באתר ומקרים דומים אחרים.

164. נוכח האמור לעיל ובהינתן עוצמת הלשון הרע וכמות הפרסומים (חמש) של המפרסם שקליינמן אחראית לגביהם, ושפורסמו בתקופה 6.11.21 עד 2.1.22, מצדיקות חיובה של קליינמן בסכום של 20,000 ₪.

בשן

165. כעת לבשן. בשן לפי הטענה אחראי על פרסום 8 מיום 3.1.22, הקשה ביותר לטענת התובע, על פרסום 9 מיום 26.3.22 בקב' השביל, ועל הפרסומים 10 – 17 בתקופה 15.6.22 עד 17.6.22 בקב' השביל גם כן.

166. התובע טוען כי יש לראות בכל אחד משלושת סבבי הפרסומים הנ"ל כ"אותה לשון הרע" לפי סעיף 7א'(ד) לחוק, באופן המזכה את התובע לתבוע 480,000 ₪, אולם לצרכי אגרה הוא תובע 240,000 ₪ בלבד. בהינתן שלושה סבבים ובהינתן שלא מצאתי גם לגבי בשן כי הייתה כוונה לפגוע, אלא רק רשלנות, המקסימום שיכול התובע לתבוע את בשן הוא בסכום שבחר לתבוע לצרכי אגרה.

167. חרף הדמיון בתוכן של הפרסומים, הם אינם זהים לחלוטין בתוכנם ומכוח עובדה זו, אולם בעיקר נוכח הפרשי התאריכים שבין שלושת הסבבים המדוברים, והגם שבוצעו באותה פלטפורמה ונחשפו בפני אותם אנשים, אני סבור שצודק התובע כאשר הוא טוען כי יש לראות בכל סבב כאמור בנפרד כ"אותה לשון הרע" ושאין מקום לראות בכל שלושת הסבבים יחד כ"אותה לשון הרע".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

168. מנגד, בסבב הראשון מדובר בפרסום אחד, גם אם חמור וחריף במיוחד, כפי שהתובע טוען בעצמו. גם הסבב השני כולל פרסום אחד. הסבב השלישי כבר כולל שמונה פרסומים.

169. את בשן יש לראות כאחראי לכל הפרסומים, למעט הראשון מיום 3.1.22 שפורסם בסבב הראשון, שלא יכול היה לצפות אותו מראש במשמרת שלו כמנהל. בשן אחראי אם כך לתשעה פרסומים.

170. בהינתן האמור לעיל וכן תוך התחשבות מחד בעוצמת הפרסומים וגם בכמות שלהם ביחס לכל סבב בנפרד, ומאידך בהינתן הנסיבות המורכבות שעמדו גם בפני בשן כמנהל קבוצת ווצאפ שהתפתחה בה סכסוך חריף כל כך בין שני לוחמי הגודד, ששניהם עם פוסט טראומה משמעותית, החלטתי להעמיד את הפיצוי שישלם בשן עבור פרסום בודד מיום 26.3.22 בסבב השני על 10,000 ₪ ועבור שמונה פרסומים שבוצעו בתוך יומיים בלבד, מיום 15.6.22 עד 17.6.22, במסגרת הסבב השלישי על 30,000 ₪. סה"כ יחויב בשן ב-40,000 ₪.

תמיר

171. כעת לגבי תמיר. יש לראות את תמיר כאחראי לפרסומים של 9 פרסומים וזאת בהינתן כי התובע הביא את המלל של 11 פרסומים בלבד, בהינתן שתמיר לא יכול להיות אחראי על הפרסום הראשון שלא ידע כי יבוא (וגם אם נוכח התנהלותו של המפרסם מהעבר יכול היה לחשוש כי הדבר יקרה גם בקבוצה שהוא הקים, לא היה מקום לחסום מראש את המפרסם) ובהינתן שבמסגרת ה-11 פרסומים שהוכחו, ישנם שני פרסומים זהים לחלוטין ולא הוכח דיו כי מדובר בשני פרסומים ממועדים שונים.

172. תמיר נתבע על ידי התובע בסכום של 158,000 ₪ בשל כך שהפרסומים כללו כוונה לפגוע, אלא שלגביו לא מצאתי כוונה כזו ביתר שאת ועל כן המקסימום שניתן היה לתבוע אותו על הוא סכום של 80,000 ₪.

173. בעניינו של תמיר יש להתחשב מחד, בכמות הפרסומים (תשעה), בעוצמה הגבוהה שלהם ובכך שתמיר לא בחר לנקוט פעולה למניעת הפרסומים, למרות כל מה שכתב ביום 28.12.22 ולמרות שבתור מפקד הגדוד בזמן המלחמה, נדמה שהיה חב בהקשר זה, גם במועדי הפרסום עשרות שנים לאחר מכן, כמנהל הקבוצה, באחריות מעט גדולה יותר מאשר מתוקף היותו "סתם" מנהל הקבוצה.

174. מאידך יש להתחשב בהתנהלותו של תמיר, אשר דאג להסרת הפרסומים, גם אם לא למנוע אותם ואף התנצל בפני התובע והכיר בפגיעה בו הן במסרון פרטי והן במסרון בקבוצות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

175. לפיכך, החלטתי לחייב את תמיר, בגין תשעת הפרסומים לו הוא אחראי שפורסמו בתקופה 13.5.23 עד 2.7.23, בסכום של 30,000 ₪.

סוף דבר

176. אשר על כן, קליינמן תשלם לתובע 20,000 ₪, בשן 40,000 ₪ ותמיר 30,000 ₪. לכל הסכומים יצורפו ריבית שקלית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה מיום הגשת התביעות עד התשלום בפועל.

177. בכל הנוגע לאגרות המשפט, קליינמן תשלם לתובע 22% מהאגרות ששילם התובע בתביעה נגדה ונגד בשן, בשן ישלם לתובע 44% מהאגרות ששילם התובע בתביעה נגדו ונגד קליינמן ותמיר ישלם לתובע 34% מהאגרות ששילם התובע בתביעה נגדו. לסכומים שישלמו הנתבעים כאמור יש לצרף ריבית שקלית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה מיום תשלום האגרות לבית המשפט על ידי התובע ועד התשלום בפועל.

178. בכל הנוגע להוצאות משפט עבור הכנת התביעה, הגשתה וניהולה על ידי התובע, שייצג את עצמו, ובהתחשב מחד בחשיבות התביעה לתובע ובכלל, בהתחשב במשך ההליכים, שלא היה קצר, בהיקף ההליכים שלא היה מועט (38 בקשות, 63 החלטות ושלוש ישיבות) ובתוצאה לפיה גם אם נפסקו סכומים הנמוכים ממה שנתבע, טענות התובע ברמה העקרונית התקבלו ומאידך בהתחשב בכך שאכן נפסקו סכומים הנמוכים ממה שנתבע התובע מהנתבעים (למעט לגבי קליינמן שהתביעה נגדה התקבלה באופן מלא) והדיון בתביעות אוחד בסמוך יחסית לאחר הגשת כתבי הטענות, תשלם קליינמן לתובע הוצאות משפט בסך של 3,300 ₪, ישלם בשן לתובע הוצאות משפט בסך של 6,600 ₪ וישלם תמיר לתובע הוצאות משפט בסך של 5,100 ₪.

179. הנתבעים ישלמו את כל הסכומים שנפסקו לחובתם תוך 30 יום מהיום, פגרות מכל סוג במניין, אחרת יצטרפו לסכומים שנפסקו עם ריבית שקלית גם דמי פיגורים לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה ולסכומים שנפסקו ללא ריבית, יצטרפו גם ריבית שקלית וגם דמי פיגורים מהיום ה-31 מהיום ועד התשלום בפועל.

180. כאן המקום לדחות את בקשת בשן וקליינמן לחייב את התובע בהוצאות המשפט שלהם בהליך הראשון בסך 10,000 ₪ וזאת נוכח העובדה, שבניגוד גמור לנטען על ידי בשן וקליינמן בסעיף 2 לסיכומיהם, טענה שהועלתה בחוסר תם לב מוחלט ואף תוך ניסיון של ממש להטעות, כאילו סוכם בהליך הקודם כי מחיקת התביעה ללא הוצאות מותנית בכך שאם התביעה תוגש מחדש, ישלם התובע לבשן וקליינמן את הוצאותיהם בסך 10,000 ₪, הרי שעיון בתיק המדובר, כמו גם אפילו בהחלטה שבשן עצמו צירף כנספח 2 לתצהירו ואליה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 49461-12-23 בן שמעון נ' תמיר
ת"א 56979-11-23 בן שמעון נ' בשן ואח'

הפנה במסגרת סיכומיו, בשן וקליינמן אמנם ביקשו תנאי כזה מבית המשפט, אולם בית המשפט דחה בקשה זו, עת קבע בזו הלשון: "אני מוחקת התביעה ללא צו להוצאות", ללא אמירה כלשהי לגבי תנאי כזה או אחר של חיוב בהוצאות, אם התביעה תוגש מחדש. בשן וקליינמן בחרו משום מה שלא להגיש ערעור על ההחלטה האמורה. הנושא חלוט ולא ניתן לפתוח אותו שוב, לא בכלל ולא כאן בפרט.

ניתן היום, בי"ז תמוז תשפ"ו, 02 יולי 2026.

יאיר דלוגין, שופט

